

Locale Belangen

Orgaan van de Vereeniging voor Locale Belangen

Verschijnt den 1sten en 16den van elke maand.

De Vereeniging is opgericht in 1913 en als rechtspersoon erkend bij Gouvernements Besluit d. d. 31 Juli 1922, No. 75. Zij stelt zich ten doel, de ontwikkeling van het gewestelijk en plaatselijk zelfbestuur en de algemeene belangen van locale raadsressorten te bevorderen.

Commissie van Redactie:

F. W. M. KERCHMAN, Mr. M. D. de JONG, R. SLAMET.

Redactie-Secretaris: Mr. M. D. de JONG.

Redacteur voor lokaal technische aangelegenheden: J. J. G. E. RÜCKERT.

Vaste medewerkers: E. J. EGGINK, Gerard JANSEN, J. MOL.

Opneming van een stuk beteekent niet dat de Redactie zich met den inhoud vereenigt.

Stukken den Penningmeester betreffende te zenden aan den Heer F. W. M. Kerchman, Semarang. Alle overige stukken, ook die voor de Redactie bestemd, te zenden aan den Heer Mr. M. D. de Jong, Kintelan 1^b, Semarang.

Geen uitstel bij de bestuurshervorming.

De beslissing is gevallen, de doorvoering der bestuurshervorming wordt niet uitgesteld. De Gouverneurs voor de verschillende Provincies op Java werden reeds benoemd. En de rest zal nu vanzelf volgen, indien tenminste een groote geest gevonden kan worden, die een betere oplossing aangeeft van de kwestie der financieele verhouding.

Geen hernieuwde bezinning dus, hoewel daartoe alle aanleiding bestond.

Wij betreuren dit, omdat wij de gekozen oplossing niet de beste achten. Naar onze meening stelt de gekozen indeeling te hooge eischen zoowel aan de Provinciale als aan de Regentschapsraden.

In ons artikel „Na twee jaar practijk Bestuurshervorming (Regentschapsraden)” in het nummer van 1 April j. l. werd deze meening uitvoerig toegelicht.

De oplossing ware o. i. geweest, Java te verdeelen in een tiental Gewesten met Gewestelijke raden en een college van dagelijksch bestuur als thans voor de Provincies, en in zoo'n Gewestelijk verband de Regentschappen. Plaatselijke en zuiver locale aangelegenheden, waarvan de behartiging door de Regentschapsraden nog wel wat bezwaarlijk geacht moest worden, hadden dan gevoeglijk aan de zorgen van het Gewest toevertrouwd kunnen worden. Het lokaal karakter van het Gewest en de plaatselijke kennis der Gewestelijke besturen zou daarvoor geen beletsel hebben behoeven te zijn, zooals dat o. i. bij de grootere Provincies wel het geval moet wezen.

Intusschen meenden we toch ook dat autonome Regentschappen in Provinciaal verband niet noodzakelijk op mislukking moest uitloopen. Dit hangt alleen af van de uitvoering. Het gaat er slechts om of men de consequenties die uit dit stelsel voortvloeien ten volle durft aanvaarden. Of men den gekozen weg met vasten gang durft betreden. En men daarbij naar het juiste evenwicht wil streven.

Als de door de Regeering genomen beslissing zoo mag worden opgevat, dat Zij voor zich nu een besliste keuze gedaan heeft en wel in den zooveel aangegeven zin, dan zal toch uit deze beslissing iets goeds voortkomen.

Zooals in het bovengenoemde artikel reeds werd betoogd, is de Provincie niet, kan de Provincie niet zijn, orgaan voor de behartiging van de zuiver plaatselijke en kleinere locale belangen.

Daarom schreven we: „Hoewel een minder goede oplossing, achten we „op Java een bestuursinrichting als thans gevolgd wordt niet onmogelijk „Regentschapsraden in Provinciaal verband, maar de Regentschapsraden „volkomen berekend op de verzorging van alle plaatselijke en locale belangen „ingericht en toegerust overeenkomstig de zooveel voor de Gewestelijke „raden aangegeven eischen. Voor de kleinere Regentschappen kunnen die „eischen dan iets lager gesteld worden, doch niet te veel. Eerder zal dan „overwogen moeten worden of door samenvoeging geen verbetering te „verkrijgen is.

„Dan zal het ook beter zijn de kleine Gemeenten in de Regentschappen „op te lossen en deze daardoor te versterken. Daartegen zullen dan ook „zooveel bezwaren niet meer bestaan.”

Wil de bestuurshervorming, met de Regentschapsraden in Provinciaal verband slagen, wil men op deze wijze geraken tot een goed lokaal zelfbestuur en een gezonde en krachtige autonomie der locale ressorten, dan is het absoluut noodzakelijk dat aan de inrichting en het bestuur der Regentschappen hogere eischen gesteld worden, dan waaraan zij thans kunnen voldoen.

Dat beteekent in de allereerste plaats, dat bij de benoeming van Regenten een strenge selectie moet worden toegepast. Het Regentenambt is dan vooral geen sinecure, eischt dan vooral de volle persoonlijkheid.

Op het jongste Decentralisatiecongres waren allen het eens over de hogere eischen die aan een Burgemeester gesteld moesten worden. Staatsmanswijsheid, organisatorisch vermogen, tact voor het geven van goede leiding.

Welnu, aan de Regenten zullen geen lagere eischen gesteld moeten worden. Vooral niet voor de grootere en belangrijkste Regentschappen.

En in de bezoldiging zal dat tot uitdrukking moeten komen.

Het z
voorzitte
worden,
Zij zu
Het zal
geschikt
Boven
lijke fun
Patih
geering
Ook a
worden.
beschikb
Europees
opleiding
van de m
worden. l
taris bij
Het zel
Voor d
schen die
Voor de l
volstaan v
Het val
ledige mi
Want het
zal kunne
diensten v
ben af te
Tot deze
ambtenare
De Coll
langrijk a
zullen me
houders b
Colleges z
Beschou
overtuiging
van een v
billijke eisc

Het zal daarom wel niemand verwonderen, dat wij de gedachte, dat het voorzitterschap van de Regentschapsraden wel aan de Patih opgedragen kan worden, beslist verwerpen.

Zij zullen niet of nog niet aan de eischen zooeven gesteld kunnen voldoen. Het zal waarschijnlijk zelfs reeds moeilijk zijn een voldoende aantal personen geschikt te vinden om de Regentenplaatsen te bezetten.

Bovendien is de positie van een Patih te afhankelijk dan dat hij een dergelijke functie naar behooren zou kunnen vervullen.

Patih's moeten of willen althans, Regent worden; en wie, behalve de Regeering misschien, weet niet wat dat beteekent?

Ook aan de Secretarissen zullen dan veel hoogere eischen gesteld moeten worden. Zoolang er geen hiervoor goed opgeleide Inlandsche Ambtenaren beschikbaar zijn, zal voor de grootste Regentschappen een keuze uit de Europeesche, Gewestelijke of Gemeentelijke ambtenaren met de vereischte opleiding, gedaan moeten worden. En overigens moet voor de secretarissen van de meeste Regentschapsraden de rang van Patih niet te hoog geacht worden. Het wil mij voorkomen dat de beteekenis van de functie van secretaris bij een Regentschapsraad thans nog algemeen onderschat wordt.

Het zelfde kan gezegd worden van de leiders der technische diensten.

Voor de grootste Regentschappen moet aan het hoofd van den Technischen dienst een bekwaam Architect of Ingenieur met voldoende practijk staan. Voor de kleinere ressorten kan voorloopig met een bekwaam Opzichter volstaan worden.

Het valt in dit verband te betreuren dat van de oprichting van een volledige middelbaar technische school voorshands niets schijnt te zullen komen. Want het staat te bezien, dat zonder zulk een inrichting onmogelijk voldaan zal kunnen worden aan de vraag naar geschikte leiders van de technische diensten van Regentschappen en kleinere Gemeenten, die m.i. ook iets hebben af te weten van boekhouding, bedrijfsleiding en staathuishoudkunde.

Tot deze twee hoofdbetrekkings willen we onze opmerkingen over de ambtenaren beperken.

De Colleges van Gecommitteerden, aan wie noodzakelijk een zeer belangrijk aandeel in het dagelijksch bestuur gegeven zal moeten worden, zullen meer als gelijkwaardig met de Colleges van Burgemeester en Wethouders beschouwd moeten worden. De vergoeding aan de leden van die Colleges zal daarmede weer in overeenstemming moeten zijn.

Beschouwt dit niet als een pleiten voor eigen parochie. 't Is mijn vaste overtuiging, dat dit is een noodzakelijke voorwaarde voor het verkrijgen van een voldoende aantal geschikte gegadigden en bovendien een alleszins billijke eisch welke leidt tot uitgaven die volkomen haar rente zullen opbrengen.

Bij de samenstelling der raden zullen eveneens hoogere eischen gesteld moeten worden. *In den regel* zal vooral voor de grootste Regentschappen eenige kennis van de Nederlandsche taal geen te hooge eisch zijn om een goed lid van den raad te kunnen zijn. *Ruimte* voor de benoeming van een grooter aantal Europeesche leden dan in West-Java zitting hebben is dan gewenscht, inzonderheid daar, waar de instelling der Regentschapsraden gepaard gaat met opheffing van kleine Gemeenten, zooals door ons wenschelijk zoo niet noodzakelijk geacht wordt. (Tot de kleine Gemeenten rekenen we in dit verband niet een Gemeente als Soekaboemi b. v.)

De medewerking van tenminste het grootste deel der Inlandsche intellectueelen ook onder de niet-bestuursambtenaren, zal dan voorts een conditio sine qua non zijn.

Ik ben niet iemand die gaarne een gunst vraagt en heb het „graag of in het geheel niet” a. h. w. tot lijfspreuk verkozen, maar ik besef tenvolle dat men daarmede in dit geval niet ver komt.

Zeker, ook zonder medewerking van het genoemde volksdeel kan men wel besturen, maar niet in gedecentraliseerden vorm en democratischen geest, niet in den geest die ten grondslag ligt aan de Bestuurs-hervorming. Non-Coöperation op grooten schaal doemt het hervormde bestuursstelsel tot mislukking.

Maar dan zal het ook noodig zijn, aan hen die wenschen mede te arbeiden aan den opbouw van dit bestuursstelsel, in het belang van een gezonde ontwikkeling van land en volk, een goede kans te geven. En we willen herhalen wat we reeds meermalen geschreven hebben: hun taak zal geen onbeteekenende moeten zijn. En gewaakt moet dan worden, dat niet alle initiatief gedood wordt door zgn. hooger toezicht en dat ruimte gelaten wordt aan eigen inzicht; vrijheid van handelen binnen de wettelijke grenzen.

Bandoeng, 18 Mei 1928.

J. MOL.

Het lager ambachtsonderwijs.

Reeds te lang bleef een bespreking dezer belangrijke zaak achterwege. Belangrijk, immers zij raakt de ontwikkeling van de inheemsche bevolking in het hart. Hoewel toch het onderwijs in Indië nog lang niet is volgroeid of misschien juist *daardoor*, heeft men hier reeds een overschatting van het onderwijs in zijn gewonen vorm, die het ambachtsonderwijs doet vallen onder het oordeel van mindere achting. Elk jaar ziet men voor H. B. S., M. U. L. O. en Technische scholen een gedrang van vele leerlingen, waarvan

zeker een
ouders va
uiltjes ge
„Wat mo
kinderen
teleurstell
mag de v
M. U. L. O.
die er in
worden af
heeft gele
nog geen
ontstaan c
De kern
de ontwik
berust voc
kelden am
veroverf. E
behooren
Het ron
bij den ge
wordt aang
Het geldt
Schrijfmach
De toenem
meer verhe
van H. B. S.
lijke betrek
De Rege
meenten e
de raden
werkzaamh
nieuwe su
dit een pa
eischen wel
opoffering,
dit in artike
waar subsi
de locale
Anders toel
ambachtssci

zeker een derde gedeelte niet op een dezer inrichtingen thuis hoort. De ouders van de leerlingen, die soms zelf wel weten, dat hun respectievelijke uiltjes geen valken zijn, verdedigen hun handelwijze dan, door te zeggen: „Wat moet ik dan met mijn jongen beginnen?” Men stuurt veel te veel kinderen naar de inrichtingen van voortgezet onderwijs en het gevolg is, teleurstelling der ouders, verspilde levensjaren der kinderen en inderdaad mag de vraag rijzen, of er in algemeenen zin gesproken niet reeds te veel M. U. L. O. scholen en dergelijke inrichtingen zijn, in verband met de vraag, die er in de huidige maatschappij aan krachten bestaat, die door deze scholen worden afgeleverd. De min of meer eenzijdige ontwikkeling van het onderwijs heeft geleid tot het ontstaan van een vulpenproletariaat, waarvan de omvang nog geen afschrikwekkende vormen heeft aangenomen, maar waarvan het ontstaan op zich zelf reeds vermeden had moeten worden.

De kern van de ontwikkeling dezer landen moet m.i. gezocht worden in de ontwikkeling van het ambachtsonderwijs. De welvaart van een volk berust voor een groot deel op het bestaan van een breeden goed ontwikkelde ambachtsstand, die met de handen zich een plaats onder de zon veroverd. En vandaar dat de z. g. ambachtsscholen een zoo belangrijke plaats behooren te beslaan in de onderwijszorgen der Regeering.

Het rondschrĳven aan de Locale Raden enz. ddo. 6 Februari 1928, waarbij den gemeenten een subsidieregeling inzake het lager ambachtsonderwijs wordt aangeboden, is dan ook meer waard dan een oppervlakkig doorlezen. Het geldt hier een voor alle rassen hoogst belangrijke aangelegenheid. Schrijfmachine en kantoorkruk zijn maar al te zeer de aangeboden goden. De toenemende ontwikkeling van het ambachtsonderwijs is dan ook te meer verheugend, waar de tijdsomstandigheden het voor de afgestudeerden van H. B. S. en andere inrichtingen steeds moeilijker maken een behoorlijke betrekking te verkrijgen.

De Regeering heeft gevoeld dat in dezen, speciaal in dezen, de gemeenten en andere locale ressorten een taak hebben. Ze spoort dan ook de raden aan zich ernstig rekenschap te geven van de vraag of ook hun werkzaamheid zich in die richting moet bewegen. Meer nog, ze heeft een nieuwe subsidieregeling van het lager ambachts-onderwijs, voor zooverre dit een particulier karakter draagt, in het leven geroepen, die aan zeker eischen wel voldoet. Alleen maar, de locale ressorten zullen zich ook eenige, opoffering, financieel gesproken dan, moeten getroosten. Uitdrukkelijk wordt dit in artikel 2 gestipuleerd. Niet dus, zooals bij het gewone lager onderwijs waar subsidie en schoolgeld kunnen dekken de totale exploitatiekosten. Neen, de locale gemeenschap moet bereid zijn een deel der kosten te dragen. Anders toch erkent de Directeur van O. en E. niet de behoefte aan een ambachtsschool.

Het standpunt van Onderwijs en Eeredienst in deze zaak kunnen we niet irrationeel vinden. Doch in den tegenwoordigen tijd zal het er toe leiden, dat de meeste gemeenten zich alleen om die reden reeds van het aanvangen van dit werk zullen onthouden. Zoolang de Regeering de theoretisch niet juist te regelen financieele verhouding tusschen land en locale ressorten niet op bredere basis stelt en tegenover de ressorten de koorden der beurs niet lossen maakt, zoolang zullen de gemeenten dit werk niet kunnen aanvangen, tenzij dan dat ze de exploitatiekosten zouden willen doen dekken door een hooger schoolgeld dan op de gouvernements-ambachtsscholen wordt geheven. Er wordt volgens de ordonnantie 70% van de bruto-kosten der school, kapitaals- zoowel als exploitatiekosten, betaald. Als men dan weet dat de leerlingen op een gouvernementsschool 75 ct. per maand schoolgeld betalen, dat dus op een school van 300 leerlingen het schoolgeld precies voldoende is om den last van het directeurs-salaris na aftrek der subsidie te dragen, dan ziet men, dat de aansporing misschien wel van harte is gemeend, maar dat de Regeering niet van harte in den zak tast. De cijfers zijn bij elke onderwijs subsidieregeling meer in het voordeel van de inrichtingen, die de scholen in het leven roepen en het ambachtsonderwijs met zijn zeer bescheiden schoolgeldheffing blijft hier wel asschepoes. Wel moet men in aanmerking nemen, dat de school aan den verkoop van haar werkstukken geld kan verdienen, doch dit weegt niet op tegen de hoge kosten verbonden aan de aanschaffing van leermiddelen enz. En het is ons niet duidelijk waarom het particulier ambachtsonderwijs in dezen moet worden achtergesteld bij het particulier m.u.l.o.-onderwijs, enz. Bij dit laatste het standpunt: „Volledige vergoeding der kosten, na aftrek van het schoolgeld.” Bij het Ambachtsonderwijs de uitdrukkelijke eisch van bijdrage der particuliere vereeniging of gemeenschap.

We zouden nu niet de Locale Raden willen adviseeren op dezen grond niet de hand aan den ploeg te slaan. Daar is de zaak inderdaad te belangrijk voor. Maar we vreezen, dat ze financieel niets zullen kunnen doen in dit opzicht, waardoor het schoone rondschriften der Regeering den weg opgaat van vele andere schoone geschriften.

G. DE RAAD.

15 Mei 1928.

De Autobussen.

Nu het autobusverkeer in den laatsten tijd aanzienlijk is toegenomen, zijn van verschillende zijden stemmen opgegaan, om aan het ongebreideld rijden met deze voertuigen paal en perk te stellen.

In deze
maatregel
maatregel
Tot de
en van
van over
Tot de
trajecten,
worden
vaststellen
Dat het
voldeed is
No. 253
Raden de
te stellen,
het oog
voldoen, v
De zeer
reminricht
mende ve
Raden in
In versc
de autobu
om van d
deelde vo
Men is
verkeer c
onderling
het autotra
De Ban
beveling v
deze mate
verordenin
autobus- en
nantie zal
dringend
Men kor
tot de vraa
De beantw
gevallen w

In deze actie zijn twee richtingen te bespeuren n.l. het aandringen op maatregelen, waardoor de veiligheid van personen wordt bevorderd en maatregelen van protectionistischen aard.

Tot de eerste groep van maatregelen behooren o. a. de keuring der voertuigen en van het bedienend personeel, beperking der snelheid, en het verbod van overbelasting van het voertuig.

Tot de tweede groep behooren o. a. beperking van het aantal bussen op trajecten, welke reeds door een openbaar verkeermiddel (spoor of tram) worden bediend, de verplichting zich te houden aan dienstregelingen, het vaststellen van tarieven en het tegengaan van de z. g. wilde bussen.

Dat het Motorreglement niet meer aan de tegenwoordig te stellen eischen voldeed is gebleken uit de wijzigingen, welke het vorig jaar bij Staatsblad No. 253 daarin zijn aangebracht. Voornamelijk wordt daarbij voor de Locale Raden de weg geopend om in verschillende opzichten aanvullende regelen te stellen, in het bijzonder wat betreft de eischen, waaraan voertuigen met het oog op de algemeene veiligheid van verkeer en personen moeten voldoen, voordat zij zich op den openbaren weg mogen begeven.

De zeer bescheiden eischen, welke het Motorreglement ten aanzien van reminrichting, verlichting en signalen stelde, bleken bij het steeds toeneemende verkeer te eenen male onvoldoende te zijn, zoodat thans de Locale Raden in dit opzicht regelend kunnen optreden.

In verscheiden locale verordeningen werden reeds bepalingen betreffende de autobussen aangetroffen, o. a. de eisch tot het hebben eener vergunning om van de wegen gebruik te mogen maken, waaraan dan noodig geoordeelde voorwaarden kunnen worden verbonden.

Men is het er echter algemeen over eens, dat de regeling van het motorverkeer centraal geregeld moet worden o. a. omdat de verschillende, vaak onderling afwijkende locale bepalingen, eene behoorlijke ontwikkeling van het autotransport in den weg staan.

De Bandoengsche Commissie was echter van meening, dat het wel aanbeveling verdient om in afwachting van de algemeene regeling, voorloopig deze materie lokaal te regelen door het vaststellen van niet te uitgebreide verordeningen. Zooals bekend, werd door de Commissie een algemeen autobus- en vrachtautoreglement ontworpen. Voor dat dit echter tot ordonnantie zal zijn verheven, zal het echter in vele Gewesten en Gemeenten dringend noodig zijn, ter zake regelgevend op te treden.

Men komt bij de voorbereiding van zoodanige verordening al spoedig tot de vraag: moet zij alleen beveiligend of tevens protectionistisch zijn. De beantwoording van die vraag is niet gemakkelijk en zal in sommige gevallen wel afhangen van de samenstelling van den Raad.

Dat zij beveiligend moet zijn, zal wel niemand willen ontkennen. Het rijden, vaak met groote snelheden, met volgepropte autobussen, waarvan de carrosserie niet zelden met eenige spijkers aan het chassis is bevestigd, moet onmogelijk worden gemaakt. De rem- en stuurinrichtingen moeten goed functionneeren en daarom geregeld worden gecontroleerd.

Naast het stellen van deze regelen, zal men, om het algemeen belang te dienen, moeten voorschrijven, dat een autobusdienst een bepaald traject bedient volgens een vastgestelde dienstregeling. Het publiek is niet gebaat bij de z. g. wilde bussen, want men moet weten, op welke uren men van de bussen gebruik kan maken. De vergunning voor een dienst zal dus alleen mogen worden verleend, indien vast staat, dat een bepaald traject daarmede behoorlijk, althans op geregelde tijden wordt bediend. Dit sluit dus geenszins uit, dat op de z. g. drukke uren niet meer bussen mogen rijden dan gedurende de rest van den dag, maar men vermijdt hiermede, dat op de drukke uren een wedstrijd ontstaat tusschen de verschillende bestuurders, om de passagiers van elkander af te snoepen, terwijl men daarbuiten tevergeefs op een vervoermiddel wacht. Met het rijden, alleen als er wat te verdienen valt, is het publiek niet geholpen. Men zou b. v. ook niet gaarne zien, dat in de stad de straten op de runhours volgepropt waren met trams, terwijl men om 3 uur 's middags of 's avonds na 8 uur geen tram tot zijn beschikking had.

Men behoeft het aantal autobussen niet te beperken, doch men reguleer het verkeer van die voertuigen zoo goed mogelijk. Door velen wordt deze maatregel als protectie van spoor- of tramwegen gehouden, doch dat is niet juist. Het spreekt vanzelf, dat iedere beperkende bepaling en ieder voorschrift, dat autobusondernemers lasten en verplichtingen oplegt, indirect aan de beconcurrerende spoorbaan ten goede komt, doch het doel, waarop het oog gericht moet zijn, is in de allereerste plaats het publiek belang.

Maatregelen, zooals die in enkele Gewesten genomen zijn, waarbij men eenvoudig de autobussen verbiedt of beperkt tot een gering aantal, zijn zeker niet in het algemeen belang te achten.

Men moet de vrije concurrentie toelaten, doch men stelde de noodige voorschriften vast, om het verkeer te beveiligen.

Het is echter zaak, deze zoo sober mogelijk te houden en daarin niet meer te regelen, dan hetgeen vermoedelijk wel steeds als een noodzakelijk minimum zal worden beschouwd.

Nu schijnt de Regeering geen locale verordeningen, deze materie regerende, meer te willen doen afkondigen in afwachting van eene algemeene regeling ter zake.

In vele ressorten is het echter dringend noodzakelijk, de verwildering van het autobusverkeer tegen te gaan, zoodat langer uitstel niet toelaatbaar

is. Tenein
leven roe
maken m
die deze v

Deze v
als leidra

In verb
het aanbe
aan zich

De eisc
dienen bij
danige re

De bov
le. De

de wegen
ning verle

In verba
doen, is k
opdat deze
aantal bus

Deze aa
een kaart

Voor co
bevinden,

De kaar
zoodat bij
vervangen.

Gemaksl

A. aan
won
ten

wordt tot v
in het ress
behoefte va

l. in ied
plaats,
teekent

a. de
ee

is. Teneinde daar toe te geraken, kan de Raad eene verordening in het leven roepen, waarbij het wordt verboden om van de wegen gebruik te maken met autobussen, zonder vergunning van den Voorzitter c. q. B. en W., die deze vergunning verleent onder de door hem noodig geachte voorwaarden.

Deze voorwaarden kunnen bij Raadsbesluit worden vastgesteld, dat dan als leidraad kan dienen voor den vergunninggever.

In verband met de belangrijkheid van de concessioneeringsidee verdient het aanbeveling, dat de Raad het verleen van nieuwe vergunningen aan zich houdt.

De eischen, waaraan de voertuigen en de bestuurders moeten voldoen, dienen bij verordening te worden vastgesteld, doch de afkondiging van zoodanige regeling zal normaal geen moeilijkheden ondervinden.

De bovenaangeduide werkwijze komt dus hierop neer:

1e. De Raad stel eene verordening vast, waarbij het verboden wordt van de wegen gebruik te maken zonder vergunning van . . . , die deze vergunning verleent onder de noodig geachte voorwaarden.

In verband met de vele mutaties, welke zich in het autobusbedrijf voordoen, is het gewenscht, de vergunning zoo algemeen mogelijk te stellen, opdat deze niet voortdurend behoeft te worden gewijzigd, indien b. v. in aantal bussen, te bedienen trajecten etc. wijziging wordt gebracht.

Deze aan voortdurende verandering onderhevige bepalingen worden op een kaart geschreven, welke bij eventueele wijziging wordt vervangen.

Voor contrôle door de politie is deze kaart, die zich in het voertuig moet bevinden, onmisbaar.

De kaarten worden naar de te bedienen trajecten in groepen verdeeld, zoodat bij verandering van den dienst, de geheele groep moet worden vervangen. In de practijk bleek dit de eenige practische regeling te zijn.

Gemakshalve volgt hier een model voor de te verleen vergunning:

A. aan
 wonende te
 ten deze domicilie kiezende ter Griffie van den Raad van Justitie te

wordt tot wederopzeggens vergunning verleend voor het gebruik der wegen in het ressort van den Raad van , ten behoeve van een autobusdienst, onder de volgende bepalingen:

1. in iedere autobus moet zich, op een voor ieder duidelijk zichtbare plaats, bevinden een door den Secretaris van den onder teekende kaart, waarop o. a. vermeld staan:

a. de aantallen en de registratie-nummers der autobussen, welke op een bepaald traject worden gebezigd.

- b. het aantal zitplaatsen, waarvoor iedere autobus hoogstens is ingericht.
 - c. de verbindingen, langs de wegen, welke de autobus bedient.
 - d. de vertrekuren en de daarmee corresponderende uren van aankomst aan de eindpunten en aan de voornaamste stopplaatsen.
 - e. de vrachtprijzen voor de passagiers en hun bagage.
- II. dat het maximum aantal werkuren per etmaal van elken bestuurder ten hoogste 10 uur mag bedragen.
- III. dat de termijn, binnen welken het bedrijf in vollen omvang in werking moet worden gesteld, is bepaald op 1 maand na dagteekening van dit besluit.

B. te bepalen, voorts, dat deze vergunning kan worden ingetrokken, zonder dat de vergunninghouder eenige aanspraak op schadevergoeding tegen zal kunnen doen gelden, indien:

- a. van een of meer der sub A I t/m III vastgestelde bepalingen of van een der op de kaart vermelde gegevens bij herhaling wordt afgeweken zonder dzz. schriftelijke toestemming.
- b. bij herhaling gebruik wordt gemaakt van materieel en bestuurders welke niet voldoen aan de eischen, genoemd in bijlage dezès, blijkens aan de voertuigen bevestigd goedkeuringsmerk, tenzij door een anderen lokalen raad afgegeven goedkeuringsbewijzen zijn overgelegd.
- c. blijkt, dat met de autobussen der onderneming herhaaldelijk wordt gereden met een grootere snelheid dan 45 K.M. per uur.

Deze vergunning is strikt persoonlijk en kan niet aan een ander worden overgedragen.

2e. De keuring der voertuigen en hunne bestuurders zou bij verordening als volgt geregeld kunnen worden:

1. De verhuurders zijn verplicht hunne voertuigen, alsmede de in hun dienst zijnde bestuurders aan eene keuring te onderwerpen.

2. De autobussen, alsmede de bestuurders daarvan moeten voldoen aan de eischen, vermeld in de aan deze verordening gehechte bijlagen resp. A en B.

3. Genoemde voertuigen en hunne bestuurders zijn echter van de keuring, bedoeld in alinea I vrijgesteld, indien zij blijkens een schriftelijk van wege andere locale ressorten afgegeven bewijs zijn goedgekeurd.

4. De keuring geschiedt door een Commissie, welke door wordt aangewezen, op door die commissie te bepalen plaats en uur.

5. De Commissie heeft het recht, om den verhuurder een termijn te stellen, waarbinnen de door haar noodig geachte en den verhuurder schriftelijk of mondeling mede te deelen voorzieningen moeten zijn aangebracht.

6. Na
voertuig
7. H
autobus,
bij voor
8. In
restituee
stig bijla
den verg
9. Ge
van een

De au
eischen v

1. De
keeren, c
passagier
2. De
tigingspu
3. De
het gebr
zijn voor

1. De
meer spel
wiel; abn
grip van
2. De
gehouden
zij deel u
3. De
handwiel,
minstens

1. De
teilloos fur
2. De

6. Na afloop van dien termijn moet de verhuurder voor het betrokken voertuig herkeuring aanvragen.

7. Het keurloon bedraagt voor de eerste maal f voor een autobus, en voor iedere volgende keuring f welk keurloon bij vooruitbetaling moet worden voldaan.

8. In geval de autobus wordt afgekeurd, wordt het keurloon geresitueerd. Voor de keuring van bestuurders dezer voertuigen overeenkomstig bijlage B moeten de door den arts in rekening gebrachte kosten worden vergoed.

9. Goedgekeurde voertuigen worden voorzien van een goedkeuringsmerk van een door vast te stellen model.

Bijlage: A.

De autobussen moeten, om te worden goedgekeurd, aan de volgende eischen voldoen.

Wielen, assen en veeren.

1. De wielen moeten feilloos bevestigd zijn en in zoodanigen staat verkeerén, dat de bedrijfszekerheid van het voertuig, noch de veiligheid der passagiers in gevaar worden gebracht.

2. De veeren moeten in goeden staat verkeerén en mogen aan de bevestigingspunten geen abnormale speling vertoonén.

3. De wielen, assen en veeren moeten speciaal geconstrueerd zijn voor het gebruik van de autobus waarvan zij deel uitmaken en mitsdien berekend zijn voor de maximum-belasting.

Stuurinrichting.

1. De stuurinrichting moet feilloos functioneeren; het stuurrad mag niet meer speling vertoonén dan 6 c.M. gemeten aan den omtrek van het stuurwiel; abnormale slijtage of speling in de geheele stuurinrichting met inbegrip van scharnieren en vooras mogen niet aanwezig zijn.

2. De stuurinrichting moet zoodanig geconstrueerd zijn, dat rekening is gehouden met het gewicht en maximum belasting van de autobus, waarvan zij deel uitmaakt.

3. De stuurstang dient minstens drie steunpunten te hebben tusschen handwiel, stuurworm en tandwiel, terwijl de buitenbus van de stuurstang er minstens 2 moet hebben.

Koppeling.

1. De koppeling moet bij indrukken en loslaten der betrekkelijke pedaal feilloos functioneeren.

2. De schakeling der versnellingen moet onberispelijk kunnen geschieden.

Gaspedaal.

De gaspedaal moet volkomen vrij zijn en niet anders dan in gesloten stand blijven staan.

Chassis.

1. Het chassis mag geen werking vertoonen wegens losgewerkte verbindingen; het mag niet verwrongen zijn.

2. De bevestigingsbouten van motor en carrosserie, alsmede alle andere daarvoor in aanmerking komende moerbouten en verbindingen van het geheele voertuig moeten geborgd zijn met dubbele moeren, splitpennen of ringveeren.

3. Het chassis moet in verband met het gewicht en de maximum belasting van de autobus, voldoende solide geconstrueerd zijn.

4. In het frame mogen geen andere uitkappingen noch verlengingen voorkomen dan die welke door den fabrikant oorspronkelijk zijn uitgevoerd.

Reminrichting.

1. De autobus moet voorzien zijn van minstens twee onafhankelijk van elkaar krachtig werkende remmen, met elk waarvan het voertuig op kortst mogelijken afstand tot stilstand kan worden gebracht en van welke tenminste één rechtstreeks op de wielen of op onmiddellijk daarmede verbonden schijven of trommels moet werken.

2. De remmen mogen bij het rijden, indien zij buiten werking zijn, geen abnormale verwarming aan schijven of trommels veroorzaken en moeten rechste en links ongeveer gelijke kracht uitoefenen.

3. De remmen moeten, elk afzonderlijk, in staat zijn om bij een snelheid van 20 K.M. per uur op den vlakken weg, de wielen te blokkeeren, of op een helling van 20% het voertuig tot stilstand kunnen brengen of daarin houden.

4. Het remmechanisme moet zoodanig geconstrueerd zijn, dat rekening is gehouden met gewicht en maximum belasting van de autobus.

Carrosserie.

1. De carrosserie moet volkomen stevig en zonder eenig speling aan het chassis bevestigd zijn.

2. De voorruit dient van spiegelglas te zijn.

3. De bevestiging van de carrosserie aan het chassis moet berekend zijn op de maximum belasting van het voertuig.

4. In de vensters mogen geen ruiten van glas of oelluloid worden aangebracht. De vensteropeningen mogen wel afgedekt kunnen worden met

keper of
makkelijk

5. He

per zitpla

indien ge

Staande

sagiers, e

gevolgd e

moet staa

elke afde

zichtbare

afmeting.

6. Ind

zoo mog

doch moe

hoogte ov

7. Ind

gebracht,

om afsch

8. Gee

halve de

van binne

staan met

andere af

eveneens

9. De

lengte nie

10. Bag

bagage m

zitplaatser

autobus n

hoogstens

het dak u

ledere a

gebrachte

en zoodan

De achterl

afstand va

keper of ander goed, dat echter zoodanig bevestigd moet zijn dat het gemakkelijk verwijderd kan worden.

5. Het aantal zitplaatsen wordt bepaald volgens de maatstaf van 30 cM. per zitplaats. Het gewicht per passagier wordt aangenomen op 45 K. G. indien geen en op 50 K. G. indien wel een imperiaal is aangebracht

Staande mogen geen passagiers worden vervoerd, terwijl het aantal passagiers, dat hoogstens tegelijk vervoerd mag worden, in duidelijke cijfers gevolgd door het woord „personen” aan elke zijde van de autobus vermeld moet staan, terwijl, wanneer de autobus in twee klassen is verdeeld, in elke afdeeling het daarvoor toegestane aantal passagiers op een duidelijk zichtbare plaats moet zijn vermeld, in cijfers en letters van flinke afmeting.

6. Indien de autobus twee of meer afzonderlijke compartimenten heeft zoo mogen de schotten niet tot aan de zoldering worden doorgetrokken, doch moeten aan de bovenzijde een vrije ruimte bieden van minstens 60 c. M. hoogte over de volle breedte van den wagen.

7. Indien midden-banken in de lengte-richting van den wagen zijn aangebracht, zoo moeten deze banken stevig aan den wagenvloer bevestigd zijn om afschuiving te voorkomen.

8. Geen deuren zijn toegestaan over de volle hoogte, zoodat deze in z.g. halve deuren moeten zijn uitgevoerd, met stevige sluiting, welke zoowel van binnen als van buiten te bedienen is. Het achtercompartiment kan volstaan met een deur van minstens 50 c.M. breedte in den achterwand. De andere afdeelingen moeten elk minstens van een deur zijn voorzien, van eveneens minstens 50 c. M. breedte.

9. De carrosserie mag geen grooter breedte hebben dan 2 M. en in de lengte niet meer dan 1 M. over het chassis zijn uitgebouwd.

10. Bagage mag slechts boven op de autobus worden medegevoerd. Handbagage mag in den wagen worden medegevoerd voor zooveel onder de zitplaatsen kan worden geborgen. Bij vervoer van bagage boven op de autobus moet een hekwerk zijn aangebracht, van ten hoogste 20 c. M. dat hoogstens een derde van de lengte van het dak mag innemen en niet buiten het dak uitsteken mag.

Lantaarns.

Iedere autobus moet voorzien zijn van minsten twee aan weerszijden aangebrachte lantaarns. die voorwaarts een helder wit licht kunnen uitstralen en zoodanig gedempt kunnen worden, dat zij geen verblind licht uitstralen. De achterlamp moet zoodanig zijn aangebracht dat de nummerplaat op een afstand van 10 meter steeds gemakkelijk kan worden afgelezen.

Signaal.

Iedere autobus moet voorzien zijn van een toeter of hoorn, waarmee op een afstand van minstens 100 meter een duidelijk hoorbaar signaal kan worden gegeven.

Uitrusting.

1. Iedere autobus moet met zich medevoeren alle voor het verrichten van kleine herstellingen en het verwisselen of repareeren van banden noodige gereedschappen.

2. Een eenvoudige verbandkist, met alle voor eerste hulp bij ongelukken noodzakelijke verbandmiddelen en desinfectans.

3. Een inrichting, waarmee aan achterop komende voertuigen op duidelijk zichtbare wijze het stopsignaal of wijziging der richting kan worden gegeven.

Bijlage B.

Eischen aan bestuurders te stellen.

Voor het uitoefenen van het beroep van bestuurder worden geschikt geacht personen die blijkens verklaring van een door.... aan te wijzen arts voldoen aan te volgende eischen:

1. Dat zij evenredig gevormd en van normalen lichaamsbouw zijn, tevens geen waarneembare ziekten of gebreken hebben, waardoor zij ongeschikt zijn voor bestuurders.

2. Dat zij geen habitueele congestie der oogen of oogleden hebben en op één oog zonder glas een gezichtsscherpte hebben van minstens $\frac{2}{3}$ terwijl op het andere oog een gezichtsscherpte aanwezig is van niet minder dan $\frac{1}{4}$ zonder glas.

3. Dat hun gezichtsveld onbeperkt is op beide oogen en bij hen inwendig geen afwijkingen kunnen worden waargenomen of vermoed, die progressief zijn.

4. Dat zij niet lijden aan kleurenzwakte.

5. Dat zij van terzijde fluisterend toegesproken, eenlettergrepige woorden met ieder oor afzonderlijk kunnen verstaan op een afstand van vier meter of op het eene oor op een afstand van 6 meter en op het andere oor op een afstand van 1 meter.

Bovendien moeten zij met goed gevolg ten overstaan van een door of namens.... aan te wijzen ambtenaar, proeven van bekwaamheid in het besturen van autobussen en in het toepassen der verkeersregels hebben afgelegd.

Op deze wijze geregeld, kan zonder veel bezwaar eene beperking der verwildering van het autobusverkeer, dat zich op vele plaatsen voordoet, worden verkregen.

MARGADANT.

Gouver
of

Bij sc

gerlijke
de door
schriften
bij- of w
geldmide

Deze

1sten Ge

vereenig

evenbede

ten, vast

Een d

zal word

gedeeld,

schriften

het wate

ingevolgt

uit de in

in den l

daartegen

in beheer

Tevens

voorstel

ordonnar

gegeven

uit het o

voorschri

Bij de

ondervolgt

1e. da

gebrachte

werken r

genegen

rendabel

2e. da

rentabilite

verrekeni

Gouvernements drinkwatervoorzieningen in beheer bij gewesten of gedeelten van gewesten met eigen geldmiddelen.

Bij schrijven van 5 Maart jl. No. G. 5/1/14 heeft de Directeur der Burgerlijke Openbare Werken aan de locale raden ter beoordeeling toegezonden de door dezen in opdracht van de Regeering opgemaakte „Algemeene voorschriften voor gouvernements drinkwatervoorzieningen die in beheer zijn bij- of worden gegeven aan gewesten of gedeelten van gewesten met eigen geldmiddelen.”

Deze regelingen, waarmede de Regeering blijkens het schrijven van den 1sten Gouvernements Secretaris van 21 December a.p. No. 2578/B zich kan vereenigen, zullen strekken ter vervanging van de thans ten aanzien van evenbedoelde gouvernementsdrinkwatervoorzieningen geldende voorschriften, vastgesteld bij de ordonnantie in Staatsblad 1907 No. 65.

Een der redenen, waarom tot invoering van die nieuwe voorschriften zal worden overgegaan, zijn, naar in eerstgenoemd schrijven wordt medegedeeld, de door verschillende locale raden tegen de thans bestaande voorschriften aangevoerde bezwaren. Deze komen hoofdzakelijk hierop neer dat het watergebruik ten behoeve van het Land en zijn instellingen, hetwelk ingevolge het bepaalde onder e der tegenwoordige voorschriften kosteloos uit de in beheer gegeven drinkwatervoorzieningen mag worden afgetapt, in den loop der jaren aanmerkelijk is toegenomen, zonder dat eenige bate daartegenover heeft gestaan, hetgeen de lasten van de aan het lokaal ressort in beheer gegeven waterleiding aanmerkelijk heeft verzwwaard.

Tevens wordt nog medegedeeld, dat eerst in overweging is geweest een voorstel om te volstaan met de evenbedoelde bezwarende bepaling uit de ordonnantie te doen vervallen, doch dat aan dit voornemen geen gevolg gegeven kon worden, omdat de geldelijke belangen van den Lande niet uit het oog mochten worden verloren en dat tenslotte besloten is de bestaande voorschriften te vervangen door een meer practische en billijke regeling.

Bij de samenstelling van de nieuwe voorschriften is uitgegaan van de ondervolgende beginselen:

1e. dat, bij het in beheer geven van door het Gouvernement tot stand gebrachte drinkwatervoorzieningen aan locale ressorten, deze de kosten dier werken moeten terugbetalen, echter met dien verstande, dat de Regeering genegen is om in die kosten bij te dragen, voorzover het bedrijf niet rendabel is te maken.

2e. dat, ter vermindering van veel administratieven omslag, vooraf de rentabiliteitsgrens wordt vastgeteld, waardoor telkenmale terugkomende verrekeningen wegens geleden verliezen worden ontgaan.

3e. dat het lokaal ressort zoo ruim mogelijk zeggingschap wordt verleend in zake de wijze van bedrijfsvoering en vaststelling de tarieven, onder beding, dat de Landsinstellingen en gebouwen in geen geval in ongunstiger conditie gebracht mogen worden dan particulieren of andere diensten.

4e. dat de zeggingschap over het water ter plaatse der waterwinning, op welke wijze ook aan den dag tredend, hetzij als oppervlakte-, dan wel als bron-, put- of artesisch water, aan den Lande blijft en dat, aangezien o. a. bij bronnen en putten de werken tot opvang of capteering van het water moeilijk van de eigenlijke bron zijn te scheiden, die werken tevens als eigendom van den Lande moeten worden beschouwd.

Aan de hand van die voorschriften zal het dus voor een lokalen raad mogelijk zijn om de in beheer gekregen drinkwatervoorziening te bevrijden van de bindende bepaling van gratis waterverstrekking aan Gouvernementsdiensten.

Tevens zal hij de thans in beheer gekregen drinkwatervoorziening, met uitzondering van de zeggingschap over het water ter plaatse der waterwinning, in eigendom kunnen krijgen (art. 5 sub a der nieuwe voorschriften).

Met het oog op de hoogergenoemde geldelijke belangen van den Lande zal een lokale raad voor het verkrijgen van deze voordeelen zich echter eenige financieele offers moeten getroosten.

Deze zijn terugbetaling van de waarde van de destijds op kosten van het Gouvernement aangelegde werken, welke waarde gesteld zal worden op de kosten van aanleg, verminderd met zooveel dertigste deelen daarvan als er jaren verstreken zijn sinds de in exploitatieneming van die werken alsmede het niet meer toegekend krijgen van de eventueel voor die drinkwatervoorziening te voren genoten vaste uitkeering uit 's Lands algemeene middelen.

Zal het moeten terugbetalen van een gedeelte der aanlegkosten voor de meeste der lokale ressorten vermoedelijk geen reden zijn om bezwaar te maken tegen invoering der nieuwe voorschriften, immers de terug te betalen bedragen zullen niet overmatig groot zijn, daar de meeste dier werken al wel ongeveer 30 jaar in exploitatie zullen zijn geweest en bovendien de Regeering genegen is om in die kosten bij te dragen, voorzover het bedrijf niet rendabel is te maken, wel zal zulks o. i. het geval zijn voor die lokale ressorten, welke geen of haast geen gratis drinkwater aan het Land hoeven af te staan, doch wel een vaste uitkeering ontvangen.

Zoo maakt voor de Gemeente Semarang, alwaar het Gouvernement aan geen enkele van de bij de instelling der Gemeente in beheer gegeven drinkwatervoorzieningen gratis water onttrekt, van het bedrag, hetwelk uit

de algeme
voor haan
bedrag u

Invoerin
derhalve
want de a
verminder
depost zal
houd, wel
jaar hebbe

Doch o
zullen, alv
voorschrift
voordeelig
vangen va
het bepa
het waterv
ven niet k
gemeentel
thans best

Ze
aan eenig
het Gouve
meer zal

Aangezi
lokale rssc
voorzienin
aangelegd,
doch waar
speciale v
billijke vo
voordeeltje

S e m a r a

Het Bra
Broekhuize
de Lokale

de algemeene middelen blijkens de Ordonnantie van 1906 Stbl. No. 128 voor haar oorspronkelijk is afgezonderd, die jaarlijksche uitkeering een bedrag uit van f 4.995,—.

Invoering der nieuwe voorschriften zal voor de Gemeente Semarang bijv. derhalve geen enkel financieel voordeel opleveren, doch alleen nadeelen, want de aan haar toegekende vaste jaarlijksche uitkeering zal vermoedelijk verminderd worden met evengenoemd bedrag, hetwelk voor haar een schadeloosheid zal beteekenen van f 4.995,— min de kosten van jaarlijksch onderhoud, welke de laatste drie jaren gemiddeld echter nog geen f 100,— per jaar hebben bedragen.

Doch ook locale ressorten, die wel gratis drinkwater moeten afstaan, zullen, alvorens instemming te betuigen met invoering van de nieuwe voorschriften, verstandig doen met eerst eens na te gaan wat voor hen voordeliger is: houden van de vaste jaarlijksche uitkeering, óf het ontvangen van watergelden van het Land. Vermoedelijk zal, omdat ingevolge het bepaalde in artikel 6 sub c der nieuwe Voorschriften de door hen voor het waterverbruik door Landsdiensten en inrichtingen vast te stellen tarieven niet hooger mogen zijn dan die, welke gelden voor particuliere en gemeentelijke- of gewestelijke diensten en inrichtingen, in vele gevallen de thans bestaande regeling voordeliger blijken te zijn.

Zeer zeker zal zulks het geval zijn voor die ressorten, die drinkwater aan eenigen niet-rendabelen eigen dienst verstrekken tegen kostprijs, omdat het Gouvernement voor het geleverde water dan vermoedelijk ook niet meer zal willen betalen.

Aangezien bovendien het Gouvernement voor zijne instellingen in vele locale ressorten reeds tegen betaling drinkwater betreft uit andere drinkwatervoorzieningen, welke door die locale ressorten uit eigen middelen zijn aangelegd, dan wel uit wel is waar in beheer gegeven drinkwatervoorzieningen doch waarvoor, zooals o. a. met Soerabaia en Soemenep het geval is, speciale voorschriften gelden, zal invoering van die nieuwe practische en billijke voorschriften in allen geval voor het Gouvernement wel weer een voordeeltje opleveren.

Semarang, Mei 1928.

FIJNVANDRAAT.

Decentraliana.

Het Brandweerwezen in Nederlandsch-Indië. Van de hand van den heer Broekhuizen, den Commandant der Bataviasche Brandweer, nemen wij uit „de Locale Ambtenaar” het volgende over:

Naar aanleiding van meerdere verzoeken van vrijwillige brandweer-officiëren uit verschillende plaatsen in Java, om gegevens voor henzelf omtrent het optreden bij branden, dan wel om brandweerlieden te kunnen oefenen, komt het mij gewenscht voor, eenige algemeene wenken te geven, hopende daarmede het algemeen belang te dienen.

Voor een goede orde is het van groot belang dat elke Gemeente een brandweerreglement samenstelt, waarop de brandweerautoriteiten zich kunnen beroepen, wat meermalen zal voorkomen wanneer men eischen gaat stellen op preventief gebied.

Uit het Bataviasche Brandweerreglement, afgekondigd in de Javasche Courant van 20 October 1922 No. 84, valt wel het een en ander te putten om zoo'n reglement samen te stellen.

Natuurlijk zullen niet alle Gemeenten, ook al met het oog op de financiële draagkracht, dezelfde bepalingen omtrent personeel en materieel kunnen maken, doch met eenigen goeden wil, gepaard met, misschien, kleine geldelijke opofferingen, zullen waarschijnlijk toch wel zoodanige bepalingen te maken zijn, dat have en goed van hare ingezetenen, ingeval van brand, op afdoende wijze beschermd kunnen worden.

Als leidraad voor het organiseeren eener vrijwillige Brandweer, zij het mij vergund het ondervolgende schema te geven.

Bij het organiseeren eener brandweer heeft men zich de vraag te stellen:

WAT IS DE TAAK?

Het Bataviasche Brandweerreglement zegt daarvan:

- 1e. Op de brandweer rust de verplichting alle te harer beschikking staande middelen te bezigen tot het blusschen van branden in de Gemeente, en tot het nemen van maatregelen, om uitbreiding van branden tegen te gaan.
- 2e. Eveneens rust op haar de verplichting de noodige maatregelen te treffen, of te doen treffen, teneinde de mogelijkheid te beperken, dat bij volksverzamelingen in zalen, loodsen, tenten of andere gebouwen brand ontstaat.

Punt 1 heeft betrekking op het blusschen van branden, terwijl punt 2 spreekt over preventief werk.

Punt 1 behandelende heeft men zich af te vragen:

HOE IS DE WATERVOORZIENING TER PLAATSE?

Beschikt men over een hoogdrukwaterleiding, dan kan men, wat materieel betreft, volstaan met standpijpen, brandslangen en straalpijpen en als noodhulp motorsproeiwagens voor brandspuit inrichten.

Heeft men alleen een artesische waterleiding, met onvoldoenden druk in de leiding, zoodat daaruit niet rechtstreeks gespoten kan worden, dan moet men gebruik maken van

BRANDPUTTEN.

Bij het aanschaffen daarvan heeft men wat capaciteit betreft, rekening te houden met de waterwegen in de Gemeente. Kan men gemakkelijk en waar men zulks wenscht bluswater vinden, dan kan men volstaan met spuiten met een capaciteit van 30 à 40.000 L. per uur; is het water daarentegen schaars, dan dienen spuiten van grootere capaciteit te worden aangeschaft.

Bezit de gemeente ook een artesische waterleiding, doch met onvoldoenden druk, dan is het uit een geneeskundig oogpunt niet te verantwoorden, met de spuiten rechtstreeks water uit de leiding te zuigen. Door het groote drukverschil dat daardoor kan ontstaan, zou dat bovendien tot lekkages aanleiding kunnen geven, daarom dienen dan

BRANDPUTTEN.

te worden gegraven.

De brandputten kunnen worden aangesloten op het waterleidingnet of gegraven worden in de waterwegen, en dienen naargelang de waterdruk of toevoer vermindert, grooter van inhoud te zijn.

MEN ZORGE DAT ZE STEEDS GEVULD ZIJN.

Worden ze gegraven op onderlinge afstanden van beneden 300 M, dan kan men volstaan met minder slangenmateriaal, maakt men daarentegen de onderlinge afstanden grooter, dan heeft men meer materieel nodig, wat de Gemeente op den duur meer zal kosten.

PERSONEEL.

Waar het bij het blusschingswerk van groot belang is dat men kan beschikken over een kern van geoefend personeel, is het aan te bevelen het personeel te betrekken uit personen die reeds in een of anderen tak van Gemeentedienst werkzaam zijn. Het heeft het groote voordeel dat men geregeld oefeningen kan houden en zijn de brandweerofficieren door hun ambt of betrekking reeds meer of minder autoriteit.

Deze factoren komen het blusschingswerk beslist ten goede.

Tegenover de vrijwillige prestatie van het personeel behoort de Gemeente echter een tegenwicht te stellen. Dat tegenwicht zou voor het hogere personeel kunnen bestaan uit toelagen of extra verdiensten bij brand, en voor het Inheemsch personeel uit vrij wonen, enz.

Het terrein van den dienst van Gemeentewerken lijkt mij het geschiktst voor plaatsing van het blusmateriael en de huisvesting van het personeel.

Die huisvesting kan zeer eenvoudig zijn en heeft men het groote voordeel vooral bij nacht, dat men steeds geoefend personeel bij de hand heeft. Voor aanvulling kan men al naar gelang de omstandigheden zulks eischen, ook nog ander personeel aanstellen.

ALARMEERING.

Een der eerste eischen voor een snel uitrukken is een goed alarmsysteem. Dit moet zoodanig zijn ingericht, dat ingeval van brand het geheele personeel op eenzelfde tijdstip gealarmeerd wordt. Door het aanbrengen van electrische bellen in het logies der brandweerlieden, welke bellen alleen in geval van brand door den wachtdoenden telefonist in werking worden gebracht, bereikt men al veel.

De brandweerofficieren zouden voor rekening van de Gemeente aangesloten kunnen worden op het plaatselijk telefoonnet

De Gemeente BANDOENG heeft een perfect werkend brandalarmsysteem, waaraan elke gemeente een voorbeeld kan nemen.

Tweede eisch is: Zoo spoedig mogelijk op de plaats van den brand aanwezig te zijn. Daarvoor schaffe men aan:

AUTOMOBIELEN

welke moeten dienen voor het vervoer van personeel, materieel en motorspuiten. Op die automobielen kunnen dan tevens worden aangebracht haspels, voldoende groot om ongeveer 700 M. persslangen op te rollen.

Verder zou op iederen auto kunnen worden medegevoerd, het volgende

MATERIEEL.

2 brandputkraansleutels, 2 à 3 straalpijpen. (Voor het zaakkundig blusschen zijn bij de Bat. Brandweer straalpijpen met afsluitbare mondstukken, tevens voorzien van sproei-inrichting, in gebruik. De prijs per mondstuk is ruim / 60.—), 2 toeklapbare brandladders (ijzeren), 2 brandhaken, 1 zaag, 1 nijptang, 1 schop, 1 pikhouweel, 1 hamer, 1 breekijzer, 4 emmers, 4 patjolvorken (zijn bijna onmisbaar), eenige leege goenizakken, 2 lapzakken gevuld met slangverbanden, 1 verbandkistje met inhoud, en op plaatsen met waterleiding bovendien 1 tuinslang met nippels en mondstuk, terwijl als vaste

UITRUSTING

voor iederen spuitgast aanwezig dient te zijn: 1 riem waaraan bevestigd een kleine bijl in foudraal, 1 touw van ongeveer 10 M. lengte (opgerold) en 1 veldflesch. Deze laatste door het personeel te vullen.

Het dragen van schoeisel, door de spuitgasten, is aan te bevelen.

Kenn
kampong
als punt
Voorts
te houde

Eerst
haar opro
boven op
dat bij he
wanneer
matigst is
te voeren
Het lee
brandkran
de leiding
het blussc
oefeningen
bij ongelu
Bij oefe
krijgt daa
Geduren
aanleiding

Voor zo
het geven
inzichten.
In Vuur
weervereen
le Brandm
van een g
Branddirec
solte".
Voor elk
De theor
van vragen

Oefeningen.

Kennis van de waterwegen (voorziening) ten opzichte van de ligging der kampongs, enz. is van groot belang; daarom behoort de verkenningdienst als punt 1 op het programma te prijken.

Voorts behooren theorie en practijk, zooveel mogelijk, gelijken tred te houden.

Het oprollen der slangen.

Eerst de slang in tweeën vouwen en daarna, beginnende in het midden, haar oprollen, zoodat de koppelingen, bij een opgerolde slang, bij elkaar, boven op de rol komen te liggen. Men krijgt hierdoor het groote voordeel, dat bij het uitloopen der slang, deze niet kronkelt. wat wel het geval is wanneer men bij het oprollen aan een der buiteneinden begint. Het doelmatigst is echter, de slangen vastgekoppeld op haspels (wagentjes) mede te voeren.

Het leeren vastkoppelen van slangen, het plaatsen van standpijpen op brandkranen, het langzaam openen en sluiten der kranen, (drukverschil in de leiding) het verwisselen van defecte slangen (tusschenleggen) gedurende het blusschen, het leggen van verbanden om kleine gaatjes, zoomede de oefeningen in het vervoer van gewonden, kortom het bieden van eerste hulp bij ongelukken, worde practisch veel beoefend.

Bij oefeningen met de spuit laat men op commando werken: elke man krijgt daarbij een aparte taak te vervullen.

Gedurende de oefeningen mag niet gesproken worden. Spreken geeft aanleiding tot verwarring.

Theorie.

Voor zoover mij bekend bestaat nergens een algemeen voorschrift voor het geven van theorie; elke gemeente, of elk Korps, handelt naar eigen inzichten.

In *Vuur en Water* (tijdschrift van de Koninklijke Nederlandsshe Brandweervereeniging), jaargang 1917 No. 1 wordt door den heer J. Visser, Oud le Brandmeester der Haagsche Brandweer, eene vrije vertaling gegeven van een geschrift, uitgegeven door den heer RUHSTRAT, Städtischen Branddirector zu Stettin, luidende: „Was jedermann vom Feuer wissen solte“.

Voor elken brandweerleider zijn daaruit prachtgegevens te putten.

De theorie voor het Bat. Brandweerkorps, samengesteld in den vorm van vragen en antwoorden, laat ik gaarne hier volgen.

Voor den leider.

Hij moet zonder schroom voor verantwoordelijkheid alle maatregelen nemen, welke voor een richtige blussching van branden noodzakelijk zijn.

De orders of bevelen moeten kort, duidelijk en zakelijk zijn, het optreden kalm en waardig.

In onderling overleg met de politie laat hij het terrein van den brand zoodanig afzetten, dat het blusschingswerk ongestoord kan geschieden.

Personen die uithoofde van dienst niets op het terrein van den brand te maken hebben, laat hij onverbiddelijk verwijderen.

Voor allen.

Vraag 1.

Waar heeft een bevelvoerder aan te denken nadat de alarmklok weerklinkt?

Antwoord 1.

- 1e Vragen naar het adres van den brand.
- 2e Zien of de spuitgasten aanwezig zijn.
- 3e Adres aan Chauffeur opgeven.

Vraag 2.

Welken weg moet genomen worden?

Antwoord 2.

Den best berijdbaren weg (behoeft niet altijd den kortsten te zijn) opdat de plaats van den brand zoo spoedig mogelijk bereikt wordt.

Vraag 3.

Waar aan behoort de bevelvoerder te denken gedurende het rijden naar den brand?

Antwoord 3.

- 1e Standplaats v/d spuit of ligging van de brandkranen.
- 2e Welke belendende perceelen dicht in de nabijheid zijn.
- 3e Of er in de nabijheid ook perceelen zijn waar licht ontvlambare stoffen — en of chemicaliën zijn opgeslagen.

Vraag 4.

Hoe behoort het personeel zich in het algemeen bij brand te gedragen?

Antwoord 4.

Kalm en waardig; het schreeuwen zoomende onnoodig spreken is verboden.

Vraag 5.

Hoe behoort het verken- nen van een brand te ge- schieden?

Antwoord 5.

Zoodra mogelijk het hart v/d brand en den omvang daarvan te ontdekken.

(Zie ook 2e en 3e van antw. 3).

Wann
riël nie

Wann
hoe wor
riël uit

Wann
gegeven
spuit m

Waar
reddings
stantie?

Welk
immer v

Hoe w
gewonde

Vraag 6.

Wanneer wordt het materieel niet uitgelegd?

Antwoord 6.

Als het vuur in de kiem op andere wijze gestuit kan worden.

Vraag 7.

Wanneer zulks noodig is, hoe wordt dan het materieel uitgelegd?

Antwoord 7.

1e Zoodanig dat en het vuur zelf bestreden, en de belendende perceelen beveiligd kunnen worden.

2e dat verlegging (zoo mogelijk) niet meer noodig is.

3e dat verlenging niet meer noodig is.

Vraag 8.

Wanneer moet bericht gegeven worden dat de 2e spuit moet uitrukken?

Antwoord 8.

Wanneer, naar het oordeel van den hoogsten bevelvoerder, het vuur met het aanwezige materieel niet behoorlijk bestreden kan worden.

Bij dit bericht moet duidelijk aangegeven worden, langs welken weg de spuit moet rijden en waar zij moet komen te staan, terwijl bij aankomst precies aangegeven moet worden welke werkzaamheden behooren te worden verricht.

Vraag 9.

Waar toe bepaalt zich het reddingswerk in eerste instantie?

Antwoord 9.

Volle aandacht schenken aan eventueel in gevaar verkeerende personen, evenzoo aan bijzondere en waardevolle zaken.

Vraag 10.

Welk reddingswerk gaat immer voor?

Antwoord 10.

Het redden van menschen gaat immer voor.

Vraag 11.

Hoe wordt gehandeld met gewonde personen?

Antwoord 11.

Eventueel gewonde personen wordt zoo noodig en zoo mogelijk een voorloopig verband aangelegd; intusschen den Geneeskundigen Dienst waarschuwen.

Vraag 12.

Hoe wordt gehandeld bij het in brand geraken van kleding?

Antwoord 12.

In brand geraakte kleding blussche men door middel van verstikking (omhullen met een deken, zakken of dergelijke), daarna verwijdere men die kleding met inachtneming van de grootste voorzichtigheid.

Vraag 13.

Waarom behoort men bij personen, die brandwonden hebben bekomen, de kleding uiterst voorzichtig te verwijderen?

Antwoord 13.

Afrukken van kleding kan ernstiger verwonding tengevolge hebben.

Vraag 14.

Welk middel wordt toegepast bij bedwelmde personen?

Antwoord 14.

Op bedwelmde personen passe men de kunstmatige ademhaling toe.

Vraag 15.

Welke perceelsgedeelten worden bij brand zoo spoedig mogelijk doorzocht?

Antwoord 15.

Perceelen, waarin door hitte of rook, personen bewusteloos zijn geraakt, moeten zoo spoedig mogelijk en zorgvuldig worden doorzocht.

Vraag 16.

Wat weet gij omtrent het gebruik van een springzeil?

(Springzeilen zijn bij de Bat. Brandweer in gebruik).

Antwoord 16.

Moet een springzeil worden gebruikt, dan dit door het grootst mogelijke aantal personen laten bedienen. Springende personen zooveel mogelijk in het midden van het zeil opvangen.

Vraag 17.

Welke regels gelden bij het bepalen van het aantal en de juiste plaats van de uit te brengen stralen?

Antwoord 17.

1e Hierbij dient te worden overwogen dat het aantal uit te brengen stralen, met het oog op te verwachten uitbreiding van den brand, mogelijk grooter moet zijn dan aanvankelijk te zien is, m. a. w. slangen desnoods onnoodig uitleggen maar nimmer onnoodig gebruiken.

2e Trachten zooveel mogelijk een zijde van den weg vrij te houden.

3e Voorkomen dat slangen onoordeelkundig liggen en elkaar onnoodig kruisen.

Welke
het voor
dige wat

Hoe v
aanwezig
liën, vluc
gelijke?

Hoe v
mogelijk
ploffinge

Waar
worden
vindt in
geleiding
tram gel

Hoe k
nuttig eff
van slan

Vraag 18.

Welke regels gelden voor het voorkomen van onnoodige waterschade?

Antwoord 18.

- 1e Trachten door verplaatsing van waardevolle zaken als anderszins, de schade zooveel mogelijk te beperken.
- 2e Niet meer dan strikt noodig gebruiken. (Afsluitbare mondstukken).

Vraag 19.

Hoe wordt gehandeld bij aanwezigheid van spiritualiën, vluchtige oliën en dergelijke?

Antwoord 19.

Bij aanwezigheid van spiritualiën, vluchtige oliën en dergelijke, trachte men die weg te voeren of de toestellen en voorwerpen waarin deze zijn geborgen te bedekken en nat te houden.

(Afsluitbare mondstukken met sproeiers).

Vraag 20.

Hoe wordt gehandeld bij mogelijk te verwachten ontploffingen?

Antwoord 20.

Zorgen dat het personeel zich tijdig veilig kan opstellen.

Vraag 21.

Waar moet aan gedacht worden als de brand plaats vindt in een weg waarin geleiding van de electriche tram gelegen is?

Antwoord 21.

Indachtig zijn dat men niet op de electriche geleiding spuit, daar dan de straalspijphouder doodelijk getroffen kan worden.

Zoo noodig den stroom doen uitschakelen.

Vraag 22.

Hoe krijgt men het meest nuttig effect bij het gebruik van slang en straalspijp?

Antwoord 22.

Bij blusschen met slang en straalspijp moet steeds worden bedacht, dat de volle kracht van den straal rechtstreeks in het vuur moet worden gebracht, tenzij met een sproeienden straal een beter succes kan worden verkregen.

Nimmer mag water worden gegeven als geen vuur wordt gezien, tenzij zulks voor verdrijven van rook noodig mocht zijn; men denke in dat geval aan den sproeier.

Vraag 23.

Welke maatregelen moeten worden getroffen als door een uitslaanden brand, aangrenzende perceelen gevaar loopen?

Antwoord 23.

Direct stralen water op de aangrenzende perceelen brengen.

't Is beter eenige waterschade te krijgen, dan dat die perceelen in brand geraken.

Steeds met den wind meespuiten.

Vraag 24.

Wat is het aangewezen middel tot bestrijding van brand in transformatoren-huisjes of andere sterkstroom-installaties?

Antwoord 24.

Zoo spoedig mogelijk het daarvoor bestemde personeel waarschuwen: Nimmer water aanwenden.

Vraag 25.

Hoe gehandeld bij brand in gasleidingen?

Antwoord 25.

De pijpleiding met zand of een natgemaakte dweil of doek afsluiten.

Vraag 26.

Welk werkzaamheden worden na afloop van een brand verricht?

Antwoord 26.

Al het materieel en gereedschappen die gebruikt zijn, verzamelen en voor 't vertrek van de spuit naar huis, inspectie houden.

Vraag 27.

Wat zijn de werkzaamheden bij thuiskomst?

Antwoord 27.

Zoo spoedig mogelijk de bruikbaarheid v/h materieel na gaan en voor aanvulling zorgdragen

Brand in winkels.

1e. Bij brand in winkels let men vooral op den meerderen brandgevaarlijken aard der aanwezige winkelgoederen en den omvang van het bedrijf.

2e. Denken aan de toepassing van de voor diverse stoffen aangewezen blusmiddelen. (Onttrekken aan het vuur, stikken daarvan door afdekking met natte dekens enz., of blusschen met water.)

3e. Niet onoordeelkundig maar raak blusschen. (Waterschade.)

4e. De bergplaatsen verkennen (ook de ateliers) en zooveel mogelijk zorgen dat de brand niet overslaat.

5e. Ook gebruik maken van de c.q. in winkel- of etalageruimten aanwezige blusmiddelen.

6e. In brand aan

1e. E
meerder

2e. E
of bijzor

3e. C
ten in d

4e. M
plaatsen

gevaar v
(hoog

5e. V
binnen c

plaatselij
te ducht

Hierte

6e. C

7e. H

onder de

8e. H

verspreid
veiligheid

getroffen
verrichte

Algeme
tarissen

Mei jl. v

van Soe
centralis

Nadat

overgega
ook wetl
uit te no

6e. Indien menschen in grootere getale tijdens het uitbreken van den brand aanwezig zijn, denk dan aan 't voorkomen van paniek. (Kalm optreden).

Brand in pakhuizen.

1e. Bij brand in pakhuizen dient men rekening te houden met den meerderen of minderen brandgevaarlijken aard en omvang van den opslag.

2e. Er om denken dat door bluschwater mogelijk elders brand ontstaat of bijzondere schade wordt veroorzaakt.

(Zie punt 19; denk vooral aan carbid).

3e. Gloeiende ijzerconstructies niet bespuiten; balken schoren en dakspan-ten in de eerste plaats daar blusschen waar ze steun vinden.

4e. Men bedenke dat bij uitgebreiden opslag, het onoordeelkundig ver-plaatsen van goederen, of blussching van den opslag, het instorten daarvan gevaar voor het personeel te duchten geeft.

(hoog opgestapelde vaten, balen, pakken, kisten, enz.)

5e. Voortdurend zij men bedacht dat afscheidingen van gedeelten, waar-binnen de brand woedt, steeds worden nagegaan ter controleering van plaatselijke temperatuursverhoogingen, waardoor overslaan van den brand te duchten is.

Hiertegen dienen bijtijds maatregelen te worden genomen.

6e. Ook letten op het gevaar van uitbreiding door openstaande deuren.

7e. Het gevaar door instorten of omvallen van muren worde ook steeds onder de oogen gezien. Denk dan vooral aan de veiligheid van het personeel.

8e. Heeft tijdens den brand, door den wind of anderszins, onrustbarend verspreiding van vuur of vonken plaats, dan worden in het belang en de veiligheid van de in den omtrek aanwezige gebouwen, bijtijds maatregelen getroffen. Is nathouden niet direct noodig dan toch speciale bewaking doen verrichten.

(Slot volgt).

Algemeene Vergadering van de Vereeniging van Burgemeesters en Secre-tarissen in Nederlandsch-Indië. De algemeene vergadering van Vrijdag 11 Mei jl. werd onder voorzitterschap van den heer Ir. Dijkerman, burgemeester van Soerabaja, bijgewoond door 10 leden. Ook de Adviseur voor de De-centralisatie gaf door zijn tegenwoordigheid van zijn belangstelling blijk.

Nadat de notulen van de vorige vergadering waren goedgekeurd werd overgegaan tot bespreking van het in de vergadering geopperd denkbeeld ook wethouders tot de vereeniging toe te laten, zoomede een volksraadslid uit te noodigen om door het bijwonen der besprekingen in voorkomende

gevallen de belangen der vereeniging met meer kennis van zaken in den Volksraad te verdedigen.

Na bespreking besliste de vergadering dat de vereeniging in haar oorspronkelijken opzet zou blijven gehandhaafd, terwijl men zich, wat het verdedigen der belangen in den Volksraad betreft, geen bepaald vertegenwoordiger dacht.

De financiën der Vereeniging werden vervolgens in zoover geregeld dat de gemaakte kosten over de leden-burgemeesters zouden worden omgeslagen.

Inzake de invoering van de nieuwe voorschriften betreffende de inrichting van de begroting en de rekening der gemeenten was de vergadering van meening dat het wel aanbeveling verdiende de bestaande voorschriften aan een nadere beschouwing te onderwerpen, doch dat het aanbeveling verdiende deze aangelegenheid door een speciale commissie te doen behandelen, welke commissie zou moeten bestaan uit een 4-tal deskundige financieele ambtenaren uit de groote gemeenten, 1 uit een kleine gemeente, een gouvernements en een particulier accountant.

Besloten werd dit ter kennis van den Adviseur voor de Decentralisatie te brengen.

Bij de behandeling van het volgende agendapunt inzake de nuttigheidsduur van asphaltwegen kwamen verschillende meeningen naar voren. Een lid was van oordeel dat het aangaan van leeningen voor het aanleggen van asphaltwegen niet aan te bevelen was, voornamelijk omdat nog te weinig ervaring bestond om over den nuttigheidsduur van deze wegen juiste cijfers vast te stellen. Anderen waren van meening dat wel voor wegeaanleg zou kunnen worden geleend, mits slechts de noodige voorzichtigheid bij het bepalen van den leeningsduur werd betracht.

Op grond van genoemde onrijpe ervaring inzake asphaltwegen meende de vergadering zich van een verder oordeel te moeten onthouden.

Door den Burgemeester van Soerabaja werd voorts voorgebracht de toepassing der Hinderordonnantie. Bij de bespreking bleek dat de opvattingen over het toezicht op de naleving dier ordonnantie bij de verschillende rechters en bestuursambtenaren zoodanig uiteenliepen, dat wetswijziging noodzakelijk werd geacht. Ook wat de toepassing der ordonnantie in verband met artikel 510 Strafwetboek betreft, o.a. bij het toezicht op de bioscopen, stuitte men op bepaalde moeilijkheden. Terzake wordt verwezen naar het artikel in Locale Belangen van 15 April jl. over dit onderwerp.

De vergadering was in meerderheid van meening dat het toezicht op de uitvoering der ordonnantie geheel aan de gemeenten moest worden overgelaten.

Verder
verkeer, w
in verba
missie sj
meende r

Omtren
stelde de
Gemeente
kosten te
subsidiere

De Ad
zeer zeke
zou houd

Voor d
beeld ge
hoofdbetr
worde v
gemeente
zou door
worden a
van perso

Dit den
vond de a
men voor
bepaald p
heden ove
destijds d
om vanui
ressorten
geheel afv
vooralsnog

Het cor
king, waan
van N. V.

Onder
zijn tegen
de heer D

Verder had de aandacht der vergadering de regeling van het motorbus-verkeer, waarvoor het stellen van regelen dringend noodig bleek. Aangezien in verband, met het verschijnen van het rapport van de Motorverkeerscommissie spoedig regeling van regeeringswege kon worden tegemoetgezien, meende men terzake nog geen verdere stappen te moeten doen.

Omtrent de financieele zijde van het vraagstuk der kampongoverneming stelde de heer Schotman de vraag of de Regeering in gevallen dat de Gemeenten niet in staat zouden blijken de nog voor haar rekening blijvende kosten te dragen, bereid zou zijn af te wijken van de thans voorgenomen subsidieregeling, waarbij de helft der kosten zal worden vergoed.

De Adviseur voor de Decentralisatie meende dat de Regeering terzake zeer zeker met den financieelen toestand der betrokken Gemeente rekening zou houden.

Voor de personeelsvoorziening in de kleine gemeenten werd het denkbeeld geopperd dat van Regeeringswege een minimumbezetting, wat de hoofdbetrekkings betreft, worde voorgeschreven, waaraan tevens de eisch worde verbonden deze minimumbezetting aan te houden. Zoo de gemeente niet bij machte mocht blijken behoorlijke krachten te krijgen, zou door de Regeering een lichaam (departement of provincie) kunnen worden aangewezen, die de Gemeenten door het ter beschikking stellen van personeel, bijstond.

Dit denkbeeld vond echter weinig instemming, daar men het gewenscht vond de autonomie der gemeenten in deze niet aan te tasten. Wel voelde men voor het denkbeeld dat kleinere gemeenten zich verbonden om bepaald personeel aan te stellen, bijv. een accountant, die zijn werkzaamheden over de verbonden gemeenten zou uitstrekken. Ook tegenover het destijds door den Adviseur voor de Decentralisatie voorgestaan denkbeeld om vanuit het kantoor voor de decentralisatie op kosten van de lokale ressorten deskundig personeel ter beschikking te stellen stond men niet geheel afwijzend. Dit zou echter door gebrek aan personeel bij dat kantoor vooralsnog niet kunnen worden uitgevoerd.

Het commissiewezen in de Stadsgemeenten gaf voorts eenige bespreking, waarna bij de rondvraag enkele vragen o. a. omtrent de financieering van N. V. en voor de Volkshuisvesting werden besproken.

Onder dankbetuiging aan den Adviseur voor de Decentralisatie voor zijn tegenwoordigheid en belangstelling in de behandelde zaken sloot de heer Dijkerman de vergadering.

Herdenking 10-jarig bestaan der Gemeente Pasoeroean.

De Voorzitter richtte zich d.d. 14 Mei als volgt tot den Gemeenteraad:

Ik heb de eer Uw College beleefd mede te deelen, dat de Financieele- en Technische-Commissies zich hebben kunnen vereenigen met mijn voorstel om op eenigszins officieele wijze te geraken tot de openstelling van het nieuwste der vele belangrijke, door onze Gemeente geëntameerde, werken, t.w. het Bandjirkanaal, ter ontlasting der Kebonsaririvier.

Zooals hieronder zal blijken kan bij uitzondering deze voltooiing feestelijk worden herdacht, zonder dat nochtans het fraaie werk, hetwelk in vorige jaren werd gepresteerd zou worden gekleineerd. Immers, om slechts eenige voorbeelden te noemen, noch het Gemeentelijk Ziekenhuis, noch het Armenhuis werden officieel in dienst gesteld, noch het feit dat ons wegennet geheel was geasphalteerd, noch de groote afwateringswerken Kepatian, Tegaldjagoeng en Bangilan werden op bedoelde wijze geadverteerd.

Terwijl met gepaste bescheidenheid wel mag worden geconstateerd, dat daarmede op den weg der Gemeente Pasoeroean eenige mijlpalen zijn geplaatst, welke voor dit ressort het succes der decentralisatie van bestuur aantoonen.

Door het groote publiek wordt nog te weinig ingezien, dat de belangrijke verbeteringen op velerlei gebied, vooral in een kleinere binnenplaats, indien ooit, dan toch in een heel wat langzamer tempo zouden worden verkregen, wanneer niet een lokaal Bestuur daaronder de schouders zet.

Dat de Regeering den arbeid, ook der kleinere Gemeenten, wel degelijk waardeert, is gedurende den laatsten tijd wel zeer duidelijk gebleken.

Het is om vermelde redenen dat ik gaarne de Inwoners onzer Gemeente en ook de Pers, een oogenblik zou willen doen stilstaan bij hetgeen bereikt is door een van de jongste pioniers der nieuwere bestuurslijn der Regeering: medezeggenschap der Burgerij in vrijwel alle aangelegenheden harer onmiddellijke omgeving.

Het eerste lustrum onzer gemeente werd gevierd met een vrij vinnigen strijd tegen de beweringen van den schrijver van het artikel „Vijf jaar Decentralisatie in een kleine Gemeente”. Men betreurde toen algemeen dat die eerste jaren, welke noodwendig moesten staan in het teeken der voorbereiding, der eerste wankel schreden, zoo heftig werden becritiseerd. Het tweede tijdvak van vijf jaren, de aanvang waarvan samenviel met het optreden van den eersten door *verkiezing* samengestelden Raad, heeft door flinke uitbouw der gemeentelijke bemoeienissen de tegenstanders in het ongelijk gesteld.

Op 1 Juli 1928 zal het 10 jaar geleden zijn dat de Gemeente Pasoeroean werd ingesteld (Staatsblad 1918 No. 320). Ook zonder dat groote sommen—

welke n
worden
Kan de
aan de
vroegere
en staf

Ik zou
raadsver
tingen h
gadering

Ook o
der voo
meening
van een
en fotog
vender
het Gem

Ik ver
vergader
bedrag U
plannen

Het B
van ged
bedrijf r
Zij sc
boekwaa
van / 1.

Decent
Kita h
bahan a
toemboe
badan p
raad-raa
dari oer
diberi p

welke nuttiger, althans meer tastbaar, kunnen worden besteed — behoeven te worden gevoteerd, kan toch dit feit op bescheiden schaal worden herdacht. Kan de gelegenheid worden geschapen om een woord van dank te brengen aan de Regeering die de Gemeente Pasoeroean in het leven riep, aan de vroegere en thans zitting hebbende raadsleden, aan mijne Ambtsvoorgangers en staf en personeel van den Raad.

Ik zou daartoe op Maandag 2 Juli a.s. een eenigszins feestelijke openbare raadsvergadering willen beleggen en allen waaraan onze Gemeente verplichtingen heeft, zoomede enkele notabelen der stad, willen uitnoodigen die vergadering als gast der gemeente bij te wonen.

Ook omtrent dit plan heb ik den steun kunnen verwerven van de leden der voornaamste raadscommissies. Deze raadsleden zijn met mij van meening, dat het uitgeven van een herinnerings-geschriftje — in den vorm van een werkje met voornamelijk teekeningen, graphische voorstellingen en fotografieën omtrent het tweede tijdvak van vijf jaren — meer en blijvender succes zal verwerven, dan b.v. het houden van een receptie door het Gemeente-Bestuur.

Ik verzoek den Raad terzake van het bovenstaande ter eerst-volgende vergadering te beslissen. Daarna kan worden vastgesteld, tot welk maximum-bedrag Uw Voorzitter zal mogen beschikken om de kosten der voorgestelde plannen te dekken.

Het Bataviasche Grondbedrijf. Naar A n e t a verneemt is de, op instigatie van gedeputeerden, ingestelde taxatie-commissie voor het Bataviasche grondbedrijf met haar arbeid gereed gekomen.

Zij schat de totale waarde van dat bedrijf op f 7.797.511,06, terwijl de boekwaarde f 6.364.981,05 bedraagt en neemt alzoo een overwaarde aan van f 1.432.530,01. Voorwaar een groot succes voor de gemeente Batavia

Maleisch Gedeelte.

Decentralisatie oentoek pengadjaran dan atoeran pemilihan.

Kita hidoep dalam zaman decentralisatie dan zaman terdjadinja peroe-bahan atoeran pemerintahan. Dari lahirnja atoeran jang terseboet itoe maka toemboehlah badan-badan perwakilan baroe jang boleh kita namakan djoega badan pemerintahan ketjil-ketjil jang semoea oeroesannja dikoeasakan kepada raad-raad. Badan-badan baroe itoelah jang diserahi mengoeroes sebagian dari oeroesan Negeri. Tetapi menoeroet faham kita raad-raad itoe beloem diberi pengoeasaan seperti jang kita harepkan. Dan ternjata djoega bahwa

peratoeran-peratoeran jang dikenakan kepada raad provincie dan raad kabupaten itoe oemoemnja masih djaoeh dari pada sempoerna, artinja masih banjak djoega kekoerangannya. Sepertinja hal atoeran pemilihan lid-lid raad-raad itoe masih beloem teratoer bagaimana haroesnja. Dengan atoeran pemilihan jang ada sekarang ini soesah sekali kita dapat memasoekkan orang-orang jang kita pandang patoet mendjadi wakilnja rajat, kedalam raad-raad itoe. Boektinja hampir semoea lid raad-raad kabupaten jang telah ada, terdjadi dari ambtenaar B. B., jang oemoemnja sama tidak berani bersikap merdeka terhadap kepada Voorzitternja, jaitoe boepati. Sedang Voorzitternja itoe sendiri djoega tidak dapat berdiri tegak sebagaimana haroesnja seorang Voorzitter dari seboeah raad, sebab dia masih tetap mendjabat boepati. Djadi voorzitter dari raad kabupaten itoe bersifat doea. Pangkatnja jang tetap boepati laloe disampiri pangkat Voorzitter dari raad-kabupaten. Hal jang demikian itoe mendjadikan sebab djalannja raad kabupaten tidak seperti mistinja Malahan ada satoe hal lagi jang akan menoemboehkan bahaja tentang djalannja raad-kabupaten, jaitoe akan adanja ketentoean bahwa verordeningen dari raad-kabupaten haroes tertoealis dalam bahasa Belanda. Atoeran itoe akan mendjadikan keberatan bagi lid-lid raad jang koerang faham atas bahasa Belanda, terlebih poela bagi lid jang sama sekali tidak mengerti bahasa itoe.

Lain dari pada itoe masih ada satoe perkara jang menjebabkan raad-kabupaten tidak bekerdja bagaimana haroesnja, jaitoe dari sebab beloem ada atoeran jang tetap diatas sikapnja raad-raad itoe terhadap kepada Pemerintah Agoeng dalam hal oeroesan oeang. Djika raad-kabupaten itoe tidak ada oeang setjoekoepnja tentoe tidak akan dapat berboeat apa-apa oentoek keperluan rajat oemoemnja. Mengingat keadaannja bahwa rajat soedah terlaloe berat memikoel tanggoengan membajar padjeg, soedah tentoe Raad-kabupaten tidak dapat memoengoet padjeg baroe dari rajat oentoek membrajai keperluan Regentschap.

Satoe hal lagi jang boléh diboeat tjontoh jaitoe perkara soäl kampoeng didalam Gemeente, jang sampai sekarang beloem ada ketentoeannja. Jang kebanyakan Gemeente sama tidak maoe diserahi oeroesan kampoeng djika Negeri tidak memberi subsidie setjoekoepnja. Sedang keadaan kampoeng idak diperbaiki, masih tinggal djelèk sepertie poerba kala sadja. Disini kita dapat tahoe bahwa atoeran decentralisatie itoe beloem boléh diseboet sempoerna. Soepaja Raad-kabupaten itoe dapat bekerdja dengan sepatoeitnja haroes diadakan peroebahan banjak sekali didalam peratoerannja. Dari itoe timboellah pertanjaän seperti dibawah ini:

1. Apa lagi?

2. Apa toekan ba

3. Apa kabopate

4. Boe semistinja

5. Patoe loeasnja?

Pertanja toean-toea

toenja men

mendjadi :

antèronja.

oemoem d

rahan kej

kali tidak

ditanah ki

jang bolé

baiknja p

Pada in

soäl jang

bahwa be

djika dise

Raad-Raad

Malahan l

merintah.

Provincie.

patoetnja

haroes di

poatoesan

Diatas

dari oeroe

lah jang

jang métr

pengatoer

Indonés

lanan dan

jang berb

1. Apa atoean pemilihan tidak perloe diatoer jang lebih baik lagi?

2. Apa positienja Voorzitter dari Raad-kaboepaten tidak haroes diten-toekan bagaimana mistinja?

3. Apa tidak perloe diadakan ketetapan oeroesan oeang oentoek Raad-kaboepaten terhadap dengan Pemerintah Agoeng?

4. Boeat baiknja kemadjoean Raad-kaboepaten itoe apa tidak soedah semistinja djika semoea peratoeran ditoelis dengan bahasa Melajoe?

5. Patoet atau beloemkah koeadjiban Raad-Kaboepaten itoe ditambah loeasnja?

Pertanjaän diatas itoelah jang seharoesnja diperhatikan dan dipeladjari olèh toean-toean jang sama doedoek dalam sidang raad-raad itoe. Sebab merèka ten-toenja merasa berkoeadjiban mendjaga soepaja Raad-kaboepaten lambat laoen mendjadi soeatoe badan perwakilan jang soenggoeh bergoena oentoek rajat se-antèronja. Sepandjang pendapatan kita soedah mendjadi pendapatan baroe jang oemoem diantèro doenia, bahwa sebagian dari oeroesan Pemerintah itoe disera-ahkan kepada badan-badan pemerintahan jang seperti raad-raad itbe. Barang-kali tidak ada seorangpoen jang melawan berlakoenja pendapatan diatas itoe ditanah kita Indonesia sini. Adapoen jang paling perloe jaitoe hal jang mana jang bolèh atau jang haroes diserahkan kepada raad-raad itoe, dan bagaimana baiknja penjerahan itoe haroes diatoernja.

Pada ini waktoe decentralisatie oentoek onderwijs itoe mendjadi soeatoe soäl jang dipikirkan olèh orang banyak. Sebab orang sama berpendapatan bahwa berlakoenja onderwijs bagi masing-masing tempat akan lebih baik djika diserahkan kepada Raad provincie atau Raad Kaboepaten, lantaran Raad-Raad itoe jang lebih tahoe diatas keperluan disatoe-satoenja tempat. Malahan Raad Provincie Djawa Barat telah memboeat voorstel kepada Pe-merintah, soepaja sebagian dari oeroesan onderwijs diserahkan kepada Provincie. Tentoenja hal itoe akan diremboeg olèh Volksraad. Soedah se-patoetnja djika hal itoe mendjadi perhatiannja publik. Soedah tentoe sadja haroes diselidiki baik boeroeknja lebih doeloe, sebelom orang mengambil poatoesan setoedjoe atau tidaknja akan penjerahan itoe.

Diatas soedah kita terangkan bahwa kita ada setoedjoe djika sebagian dari oeroesan onderwijs diserahkan kepada raad-raad tadi. Badan-badan itoe-lah jang ada lebih tjakap diatas mengambil ketentoean tentang pengadjaran jang mémang tjotjog dengan keperluan tiap-tiap tempat, begitoe poen hal pengatoerannja pengadjaran.

Indonésia itoe amat lébar dan terbagi mendjadi beberapa banyak kapoe-lanan dan tempat-tempat jang sama mempoenjai keperluan dat keadaan jang berbèda-bèda, jang berpengaroeh besar atas djalannja onderwijs. Sedang

poesatnja Pemerintahan ada begitoe djaoeh dari masing-masing tempat jang ketjil-ketjil, sehingga tida dapat tahoe bagaimana onderwijs bagi satoe-satoenja tempat haroes diatoer. Oléh karena itoe soedah selajaknja djika raad-raad itoe diserahi oeroesan onderwijs didalam lingkoengannja masing².

Tjoema sadja akan melakoekan penjerahan itoe orang haroes tidak me-loepakan hal-hal jang mémang penting oentoek keperluan rajat, dan djoega djangan sampai loepa kepada keperluan goeroe-goeroe sebagai persoon. Djika sekolahan atau onderwijs soedah diserahkan kepada provincie atau Raad-kaboepaten, soedah tentoe goeroe-goeroenja akan mendjadi pegawainja badan-badan terseboet, dan tentoenja tidak akan boléh dipilih mendjadi lid raad, dimana meréka mendjadi pegawainja. Djika kedjadian begitoe kita rasa tidak akan sedikit keroegiannja rajat. Menilik jang telah terdjadi, maka goeroe-goeroe jang sama doedoek dalam raad-raad itoe, sama menoendjoek-kan bahwa meréka soenggoeh memperhatikan dan berani memperangkan keperluan rajat Mengingat sedikitnja intellect didalam satoe-satoenja regent-schap, maka sajang sekali djika goeroe² dari sekolah kelas II sama tidak dapat toeroet doedoek disidang raad-kaboepaten. Soepaja goeroe-goeroe itoe masih dapat masoek dalam raad-kaboepaten, baiklah boeat sementara waktoe jang diserahkan kepada raad-kaboepaten itoe hanya hal sarat-saratnja pengadjaran sadja, adapoen hal goeroe-goeroenja tidak mendjadi tanggoengan provincie atau raad-kaboepaten. Sepandjang kita poenja pertimbangan begini :

1e. Jang diserahkan kepada raad-kaboepaten baiknja sekolah desa sadja doeloe. Menoeroet atoeran sekarang biaja sekolah desa itoe sebagian dipi-koel oleh Pemerintah, sebagian mendjadi tanggoengan desa. Kalau soedah diserahkan kepada raad-kaboepaten, sekolah itoe mendjadi koeasanja raad, jaitoe hal pemiaraän dan hal mengadakan sekolahan baroe, adapoen Pe-merintah tjoema memberi subsidie sadja. Goeroe-goeroe sekolah desa itoe mendjadi pegawainja raad-kaboepaten.

2e. Jang diserahkan kepada provincie jaitoe jang sekarang biasa dise-boet sekolah klas II. Lama kelamaän itoe sekolah akan dilebarkan penga-djarannja dan ditambah sampai enam kelasnja, dimana goeroenja paling rendah dari sekolah Normal. Goeroe-goeroe sematjam itoe akan boleh dipilih mendjadi lid raad-kaboepaten, sebab mereka termasuk ambtenaar provincie.

Adapoen sekolah jang lain seperti H.I.S. dan Mulo baiklah masih atas koeasa Pemerintah sendiri sadja doeloe. Sebab provincie beloem sampai koeat djika diserahi sekolahan sematjem ini. Begitoe lah pengharapan kita.

Bekerc
O e r o
Berho
seperti b
Tentan
bagaima
Belanda
bahasa
oeroesan
satoe da
boeat te
mana ke
sedang
pada ge
Tentang
Roepa-ro
tentang
Sedari
lebih ba
ngoeroes
beberapa
itoe oran
beberapa
pada W
djoega b
Regenten
Sringk
boeat ha
djoekan
jang dir
boeat m
dengan
Bisa
committe
anggota
Peperi
berdjalan
boelan
dahan d
diterima

Bekerdjaännja Regentschappen.

Oeroesan bahasa penting sekali. (*Bahagia 4 Mei 1928*).

Berhoeboeng dengan jaarverslag dari Provincie West-Java, *Javabode* toelis seperti berikoet:

Tentang dari keadaän Regentschappen bisalah orang melihat setjara bagaimana kerdjanja dalam mana djoega dioendjoek bagaimana bahasa Belanda patoet digoenakan teroes dalam Regentschapsverordeningen dan bahasa Melajoe jang dioendjoek boeat itoe, tidak bisa memoeaskan. Inj oeroesan ada menarik sekali perhatiannja dari Regentschapsraden dan salah satoe dari itoe College dalam satoe vergadering soedah terima baik motie boeat tetapkan djoega bahasa Melajoe dalam Regentschapsraden, motie mana kemoedian dihatoerkan djoega pada Pemerintah dan pada Volksraad, sedang pada lain-lain Regentschapsraden dimintakan pernjataän moefakat pada gerakan itoe. Ampir semoea Raden soeka kaboeikan itoe permintaän. Tentang hal ini, dalam itoe verslag tidak dibikin pemandangan apa-apa. Roepa-roepanja lantaran orang tidak mempoenjai tjoekoop pengalaman tentang apa jang menjangkoet pada keadaän perobahan itoe.

Sedari permoelaän dari taon kadoea dari berdirinja, Regentschappen ada lebih banyak mejakinkan pada kewadjabannja jang sabetoelnja jalah mengoeroes dari iapoenja kapentingan-kapentingan dalam dirinja dan lakoekan beberapa platoeran negeri jang penting. Oemoemnja dalam pekerdjaännja itoe orang soedah bisa bekerdja sama-sama dengan bagoes, karena tjoema beberapa kali sadja Gedeputeerden wadjib menghatoerkan satoe verordening pada Wali Negeri soepaja dibatalkan. Keadaän seroepa itoe ada terdjadi djoega bagi lain-lain besluiten dari Colleges van Gecommitteerden dan dari Regenten.

Sringkali salinan-salinan besluiten jang dikirimkan pada Gedeputeerden boeat hatoerkan taoe telah berachir orang bikin satoe atawa lain pengoe-djoekan ketjil. Lantaran sering oepamanja kedjadian ada dipoengoet besluit jang dimasoekan dalam boekan tempatnja, sebaliknya poela orang ada berapa boeat mengambil beberapa fatsal-fatsal jang menoeroet kakoeatannja wet dengan tandes dibilang moesti diambil.

Bisa dibilang bagi pekerdja'annja dari Raden dan Colleges dari Gecommitteerden patoet dibrikan poedjian dan ternjata djoega bahwa semoea anggota ledennja soedah bekerdja dengan giat dan senang.

Peperiksa'an pada Regentschapsbegrootingen boeat tahun 1921 soedah berdjalan dengan beres dan lekas. College dari Gedeputeerden di pengabisan boelan December 1927 soedah preksa toedjoe antaranja dengan berkesoedahan dari lima regentschappen begrootingnja boeat tahun 1928 telah diterima baik, tjoema jang dari Garoet dan Indramajoe ditolak. Di peng-

habisan boelan Februari 1928 ketjoewali satoe lagi, semoea begrooting soedah dikirim pada Gedeputeerden boeat diperiksa dari 12 antaranja soedah diterima baik dan 5 jang tidak.

Hampir bolih dibilang semoeanja orang hendak loaskan pengloearan ongkos personeel dengan mengambil korban kepentingan ongkos rawatan djalan dan djembatan, hal mana menjebabkan Gedeputeerden oendjoek dalam soerat salebaran dari keada'an jang tidak dingin ini.

Dalam pengoeroesan begrooting, apabila dibanding sama tahon jang doeloean ada ternjata banjak lebih baik, sedang dalam pekerdja'an penilikan oleh Regentschappen, Gedeputeerden berpendapatan dilakoekan dengan bagoes.

Perobahan bestuur. (B a h a g i a 12 M e i 1928).

Diwartakan bahwa adviesnja jang pengabisan tentang perobahan bestuur jang lebih djaoeh ditanah Djawa dan Madoera, telah diatoerkan pada Regeering pada Saptoe siang dan kemarinnja kepoetoessannja soedah diambil Itoelah lebih moedah lantaran sebagai telah diwartakan sekalian adviesnja menoendjoekkan kesatoe djoeroesan dan orangnja dari praktikj, jaitoe Gouverneur dari Pasoendan, soedah menjatakan seterang-terangnja tidak setoe djoe boeat oendoerkan itoe.

Sebab itoelah maka G. G. soedah poetoeskan boeat mengadakan admistratieve gewesten di Djawa Tengah dan Djawa Wetan pada tanggal 1 Juli.

Salah satoe halnja jang penting jalah hal itoe oeroesan oeang akan tetapi boeat itoe djoga soedah didapat kepoetoesan sehingga orang akan menoeroet paca rentjananja jang lama.

Raad Kaboepaten Indramajoe.

I. Menetapkan peratoeran goena menoendjoekan djalan² besar, desa² atau kampoeng, tempat² jang akan ditentoeakan berhoeboeng dengan fatsal 1 dari Hinderordonnantie. Menoeroet soerat Directeur Binnenlandsch Bestuur maka dipertimbangkan soepaja Raad lekas menetapkan soeatoe peratoeran jang berhoeboeng dengan apa jang soedah ditentoeakan dalam fatsal 2 dari Hinderordonnantie. Maka College van Gecommitteerden ini telah atoerkan rantjangan verordening (peratoeran) kepada Raad. Adapoen maksoednja verordening ini jaini mengentengkan permohonan² idin oentoek roepa² pentjaharian (bedrijven), soepaja tidak menjoesahkan orang ketjil, djadi boeat keperloean oemoem.

Di tempat jang sepi² orang haroes dapat bebasan boeat mohon idin tahadi menoeroet advies Hoofd 3e district Tjeribon dan Chef Irrigatie Indramajoe boeat di sini tjoeboek ditentoeakan 25 M. dari as djalan² Provincie atau

Kaboepat
pake idin
Satelah
dalam pe

II. Me
kedjadian
salah sat
lantaran
atau colle
dengan a
Wetgeven
dipeladjar
sewaktoe²

Penera
hal pene
bahwa p
doenia la
djalan sa
dakan pe
penerang

Dalam
stelkan o
sebab ka
diserahka
d. l. l. Do
ini diada
sebab aka

Dari se
apa hal
tidak, voc

III. Ha
sekali di
oleh Voo
meente C
Dari n
Losarang
jang tingg
dirempoe

Kaboepaten, dilingkoengan mana haroes dilarang adakan pendirian tida pake idin.

Satelah diterangkan demikian, rentjana-verordening ditrima baik oleh Raad dalam persidangan 9 Maart 1928.

II. *Menjeboet commissie*² dari *Regentschapsraad*. Oleh karena sering kedjadian, jang concept² verordening atau hal² jang perloe dengan advies salah satoe commissie terseboet diatas, tida bisa dimadjoekan ke Raad lantaran halangannja itoe commissie oemp. banjak perkerdjaan sakit d.l.l. atau college van Gecommitteerden kepaksa madjoekan ka persidangan tida dengan advies commissie, maka divoorstelkan kepada Raad boeat mentjaboet Wetgevende dan Technische Commissie. Kalau ada perkara³ jang perloe dipeladjaru oleh semantara lid, Raad setempo² dapat mengadakan Commissie sewaktoe². Satelah diterangkan demikian Raad setoedjoe dengan voorstel tadi.

Penerangan Electrisc. Mendjawab pertanjaan toean M. Koesna tentang hal penerangan electrisc di Indramajoe, maka didjawab oleh Voorzitter bahwa pertama² jang dapat concessie R. Aha, R. Aha lantas meninggal doenia lantas ditrima firma Rupe en Colenbrander, concessienja mana berdjalan sampe taoen 1929. Voorzitter tida ada kabratan firma tahadi mengadakan penerangan electrisc asal ada katetapan jang betoel kapan datangnja penerangan ini.

Dalam persidangan Provinciale Raad tanggal 19 Dec. j.l., telah divoorstelkan oleh voorzitter boeat menjoerati firma tadi bagimana maksoednja, sebab kalau kiranja tida soeka meneroeskan penerangan electrisc boleh diserahkan kepada G. e. b. e. o. saperti Provincie soedah pasrahkan, Garoet d.l.l. Doeloe commissie penerangan telah menimbang perloe di Indramajoe ini diadakan penerangan electrisc tjoema jang dibratkan hal ongkosnja, sebab akan banjak risiconja.

Dari sebab itoe voorstel-voorstel boeat menjoerati sama toean Colenbrander, apa hal concessie boeat penerangan electrisc itoe akan diteroeskan atau tidak, voorstel mana dimoefakati oleh persidangan pada 9 Maart 1928.

III. *Hal aer minoem*. Membales oeraian Toean M. Kresno jang merasa sedih sekali di Indramajoe orang ada soesah dapat aer minoem maka diterangkan oleh Voorzitter bahwa betoel doeloe dikatakan boleh ambil aer dari Gemeente Cheribon, tetapi ongkostnja ada $\pm 1\frac{1}{2}$ millioen.

Dari marhoem Hoofd Irrigatie afd. Tjimanoeck doeloe ada voorstel di Losarang soepaja diadakan soeatoe persediaan aer (waterreservoir) dibikin jang tinggi sampe aer masoek ka kota, tapi ongkosnja $\pm f$ 200.000,— dan dirempoeg sama S. S. boeat ambil aer dari Trisi, tapi ongkosnja djoega

mahal. Satoe blik sampe 10 cent tentoe orang² tida koeat beli. Adapoen College van Gecommitteerden djoega soedah mempeladjari hal aer minoem ini seperti di Bandoeng dan Soekamindi hal „Jewel filter” dan di Mangarai dan Tangerang tempat reservoir D. V. G. Menoeroet itoengan D. V. G. begrooting waterleiding disini / 160.000,—.

Lantaran beratnja ongkos² tadi, voorzitter akan mohon subsidie sama Negri sepertinja sebagian wang jang dari oeroenan H. V. A. kepada Negri ± f 450.000,— dan dari Pamanoe kan dan Tjiasemlanden ± f 120.000,—.

Raad Kaboepaten Serang.

I. *Menetapken „verordening op het slachten en keuren van vee, het gebruik van de algemeene slachtplaatsen en den verkoop van vleesch in het Regentschap Serang.* Menoeroet art. 3 dari Provinciale verordening dari 18 December 1926, beberapa kekoeasaan² voorzitter² dari almarhoem gewestelijke raden, dan kakoeasaan² dari Hoofd van Gewestelijk Bestuur, disraahkan kepada raad kaboepaten, akan tetapi kekoeasaan² Hoofd dari Plaatselijk Bestuur tidak. Maka dari itoe telah sering kedjadian, bahwa beberapa hal tidak bisa dengan tjepat dikerdjakannja. Oempama hal jang termoeat dalam art. 16 dari „slachtverordening” (pelatoeran prihal memotong chewan), dalam art. mana di tentoe kan, bahwa idinan oentoek mendjadi toekang potong haroes diberikan oleh Hoofd van Plaatselijk Bestuur, sedang pemotongan itoe dengan pekerdjaan² berhoeboeng dengan art. 4 dari Stbl. 1925 No. 379, diamat-amati oleh Boepati.

Laen dari itoe oentoek mendirikan pemotongan-pemotongan particulier Hoofd van Plaatselijk Bestuur tidak dibrikan hak boeat membri idzin, akan tetapi menoeroet Hinderordonnantie hak ini adalah di tangan Madjelis Gecommitteerden.

Lantaran itoe semoeanja, maka Boepati Serang merasa, bahwa kekoeasaan tadi seharoesnja disraahkan kepada Boepati atau Madjelis Gecommitteerden. Maka dari itoe tertimbang perloe pelatoeran prihal memotong chewan itoe diganti dengan pelatoeran baroe rentjana mana telah dimadjoekan oleh Boepati kepada Raad Kaboepaten Serang pada tanggal 14 April 1928.

II. *Contrôle geldelijke administratie dari Kaboepaten Serang.* Menoeroet soerat College van Gedeputeerden adalah soeatoe College dari Gecommitteerden dari soeatoe raad kaboepaten Djawa Barat jang minta soepaja Inspecteur voor het Financieel toezicht bagei Stadsgemeenten dan Regentschapsraden djoega haroes priksa geldelijke Administratie dari mareka jang berkoeadjiban memboeat itoengan (rekenplichtigen) kepada regentschap, ialah oleh karena sementara lid dari Madjelis Gecommitteerden tidak tjakap atau tidak mempoenjai tempo tjoekoep oentoek mendjalankan pekerdjaan tahadi.

Soepaja
teerden t
Provincie
kaboe pate
College
poenjai k
Inspecteu
mitteerde
raad seko
Maka d
College v

Raad kaboe

I. Me
committee
persidang
schapsord
disjahkan
dalam pe
Bandoeng
le vo
Voorzitter
hadlir, jar
2e ket
sebegiman
sedang dj
apa jang
mahkan a
3e ket
ontwerp—
(art. 6 su
4e ket
kali dalam
poekoel 5
II. Men
oento
1925
tersel
trale
keper

Soepaja bisa mengaboelkan permintaan ini, maka College van Gedeputeerden telah menimbang akan mengadakan Inspecteur ketiga dalam dienst Provincie, akan tetepi gadjihnja haroes dipikoel oleh sekalian raad-raad kaboepaten.

College van Gecommitteerden dari Raad kaboepaten Serang tidak mempoenjai keberatan tentang perdjandjian tadi, tetapi College ini minta soepaja Inspecteur itoe haroes bekerdja menoeroet kehendak College van Gecommitteerden dan haroes priksa kas² dan administratie dari regentschapsraad sekoerang-koerangnja 4 kali tiap-tiap taoen.

Maka divoorstelkan kepada Raad, soepaja Raad moefakat sama kehendak College van Gedeputeerden tadi dengan perdjandjian² terseboet diatas ini.

Raad kaboepaten Tasikmalaja.

I. *Menetapkan reglement katetiban oentoek vergadering Madjelis Gecommitteerden.* Madjelis ini telah menetapkan reglement terseboet dalam persidangannja pada tanggal 20 Maart dan mengingat art. 51 dari Regentschapsordonnantie maka reglement tadi diatoerkan kepada raad oentoek disjahkan olehnja. Berhoeboeng dengan „incident” jang telah kedjadian dalam persidangan College van Gecommitteerden dari Raad kaboepaten Bandoeng, maka perloe diterangkan disini

1e voorstel Madjelis Gecommitteerden, bahwa djika Boepati dan wakil Voorzitter berhalangan, maka jang djadi Voorzitter ialah seorang lid jang hadlir, jang terpilih paling toea. (art. 4 lid 1).

2e ketentoean, bahwa pada pembitjaraan dan pada advies² atau rapport, sebegimana soekanja lid² boleh pakei bahasa Melajoe, Soenda atau Belanda, sedang djika perloe Voorzitter bisa menerangkan atau menjoeroeh menerangkan apa jang dibitjarakan dalam bahasa lain atau apa jang tertoeelis menterdje. mahkan atau soeroeh menterdjemahkan pada lain bahasa. (art. 9 lid/dan 2).

3e ketetapan bahwa begrootingsrekening, kwartaalverantwoordingen dan ontwerp — begrooting, haroes dibitjarakan dalam persidangan sekalian lid (art. 6 sub 2 al. 2).

4e ketentoean, bahwa Madjelis Gecommitteerden bersidang tetap satoe kali dalam satoe minggoe, biasanja pada saban² hari Djoemahad moelai poekoel 5 petang hari (art. 1 sub 1).

II. *Menetapkan Begrooting Algemeen Bedrijfsfonds loemboeng² dan bank desa oentoek taoen 1928.* Menoeroet ketentoean terseboet dalam art 17 Stbl. 1925 No. 650 maka saban taoen oleh raad misti ditetapkan begrooting terseboet tadi, ialah menoeroet voorstellan Plaatselijk Ambtenaar dari Centrale Kas. Oentoek taoen 1928 divoorstel soepaja begrooting oentoek keperloeang gadjih dan reiskosten pegawei, ongkos toelis dan tjitak di-

tetapkan f 17.468,85. Pada mengatoer membagikannya diperhitoengkan satoe bank desa disamakan dengan 3 loemboeng, sedang dalam kaboeupaten ini semoeanja ada 124 loemboeng dan 106 bank desa, menjadi semoea bank² desa djoemblahnja misti membajar $\frac{3 \times 106}{3 \times 106 + 124} \times$ f 17.468,85 = f 12.479,71 dan oleh semoeanja loemboeng f 4.989,14. Djoemblahnja padi jang dipindjamkan oleh loemboeng² ada 19189 pikoel dan wang jang dipindjamkan oleh bank² desa f 2.012.858.— sehingga rata² dalam satoe pikoel misti dibajarkan 4989,14 : 19189 = f 0,26 dan dalam masing² roepiah misti dibajarkan f 1.2479,71 : 2012858 = f 0,62.

Maka dipertimbangkanlah oleh Madjelis Gecommitteerden kepada Raan, soepaja begrooting fonds tadi jang banjaknja f 17468,85 begitoe djoega perhitoengan membagikannya ditetapkan menoeroet voorstellen terseboet diatas ini.

III Membagi ongkos pemeriksaan loemboeng² dan bank desa. Menoeroet art. 2 lid 2 Stbl. 1925 No. 650 maka saban taoen oleh raad misti djoega ditetapkan pengatoeran mengadilkan ongkos-ongkos pemeriksaän terseboet.

Banjaknja ongkos ini pemeriksaän sendiri, jang misti ditetapkan oleh Directeur Centrale kas, telah ditentoean f 11.236,80. Oentoek mengadilkan atas masing-masing loemboeng dan bank desa, diambil patokan satoe bank desa disamakan dengan tiga loemboeng, maka moedahlah diperhitoengkan brapa rata-rata dari satoe-satoe pikoel dan masing-masing roepiah misti dibajarkan oentoek ongkos pemeriksaän itoe. Dengan katerangan demikian, maka divoorstellen oleh College van Gecommitteerden kepada Raad, soepaja, oentoek masing pikoel jang dipindjamkan misti dibajar ongkos pemeriksaän 16,6 cent dan oentoeng tiap-tiap roepijah jang dipindjamkan 0,4 cent,

IV. Motie Raad Kaboeupaten Indramajoe dari hal menetapkan wang doedoek boeat lid-lid raad oentoek oentoek mengoengkoeli vergadering raad Lantaran Raad Tasikmalaja dari hal ini telah atjapkali menandakan moefakatnja, Gecommitteerden mempertimbangkan, soepaja raad menandakan kesetoedjoeannja bagai itoe motie dan mempersilahkan pada voorzitter soepaja tanda kesetoedjoean ini dima'loemkan pada Pemerintah, Dewan Rajat, Madjelis Gedeputeerden, Gouverneur Pasoendan dan Resident Oost-Priangan.

V. Memilih seorang lid dan 2 wakil lid Madjelis Gecommitteerden. Lantaran banjak kerdja particulier toean Oei Hong Tjiauw mohon brenti dari gecommitteerde, akan tetapi ia akan soeka menerima angkatan wakil lid Oleh karena bagian besar dari pekerdjaän termasoek kepentingan bangsa boemipoetra, terhanggap tjoekoop dengan mengadakan satoe wakil lid boeat membela keperloean bangsa Tiong Hoa.

Djal.
kepent
dangar
teerder
lid, jan

VI.
oleh
dibahw
1e.
terpega
2e.
3e.
lier ata
4e.

masing
Vero
annja
boeng
pada a
mengir
dipoen
sub 4),
tarief b
tambah
lid 1 a
sing² M
tempat
10 c
15 c
taoen
baroe

Hoe
raming
daarbij
wordt
te stell

Djalannja pekerdjaän dapat teratoer, djika kiranja akan di bitjarakan hal kepentingan bangsa Tiong Hoa, ia dioendang boeat menongelkoeli persidangan College. Oleh sebab-sebab ini, maka divoorstelkan oleh gecommitteerden, selainnja memilih gecommitteerde baroe soepaja banjaknja wakil lid, jang sekarang hanja 2, ditambah mendjadi 4.

VI. *Merobah verordening pasar.* Dengan soerat tertanggal 13 April j. l. oleh Gecommitteerden telah dikirimkan rentjana² verordening, terseboet dibawah ini, oentoek disjahkan:

1e. rentjana verordening dari hal loads² pasar dan pekarangan pasar jang terpegang atau djadi kepoenjaan raad kaboepaten Tasikmalaja.

2e. rentjana reglement roemah tangga dari pasarverordening itoe.

3e. rentjana verordening dari hal pasar² jang dioeroes oleh orang particulier atau anggota particulier dalam kaboepaten Tasikmalaja.

4e. Tarief² jang telah ditetapkan oleh madjelis Gecommitteerden oentoek masing² pasar.

Verordening² ini ditentoekan sesoedah pasar commissie ditanja timbangannja dan srenta meringat roepa² voorstelnja dari itoe commissie. Berhoeboeng dengan itoe perloe diketahoei, bahwa pelatoeran lelang dan denda pada atoeran baroe itoe dilinjapkan, sedang pelatoeran marema diatoer dengan mengingatkan keadilan. Oleh karena terhanggap perloe maka tarief jang dipoengoet pada harian marema itoe dimasoekan dalam verordening (art 7 sub 4), poengoetan mana paling tinggi boleh di tambah sampei 25% dari tarief biasa, akan tetapi ditentoekan djoega, bahwa poengoetan dengan ditambah 25% itoe tidak boleh melebihi ketentoean jang terseboet dalam art 7 lid 1 al. a dan b. jang menentoekan setinggi-tingginja: 15 cent boeat masing² M² depannja itoe tempat dalam los² dan 10 cent masing² M² boeat tempat² jang diloeat los².

10 cent boeat menempatkan koeda, sapi atau kerbau.

15 cent boeat masing² pedagang jang berkeliling. Soepaja begrooting taoen 1928 ta' terganggu, divoostel oleh gecommitteerden, soepaja atoeran baroe itoe didjalankannja moelai tanggal 1 Januari 1929.

Nederland.

Hoe hoog moet de post voor onvoorzien zijn? Den laatsten tijd is de raming voor onvoorzien meermalen ter sprake gekomen. Sommigen willen daarbij het bekende bijblad nr. 9783a. tot richtsnoer genomen zien. Daarin wordt aanbevolen (gelukkig niet voorgeschreven) de raming voor onvoorzien te stellen op 5 a 6 % van het totaal der gewone uitgaven. Een uniform

percentage is n. o. m. voor dezen post niet vast te stellen. De raming voor onvoorzien is voor elke begrooting afhankelijk van verschillende factoren, als de wijze van samenstellen, de wijze waarop de verschillende posten zijn geraamd, de meerdere of mindere stabiliteit van den loonstandaard en van de goederenprijzen.

Als tegenhanger van het aangehaalde bijblad verwijzen wij naar het onlangs afgekomen Koninklijk Besluit van 30 December 1927, nr. 53, inzake een geschil tusschen Gedeputeerde Staten van Limburg en den Raad der Gemeente Maastricht o. m. over de raming van den post voor onvoorziene uitgaven. Maastricht had dien post gebracht op f 6000 en verdedigde dit door aan te voeren dat ter bevordering van een zuinig beheer de post „onvoorziene uitgaven” zoo laag mogelijk dient te worden geraamd. Gedeputeerde Staten voerden aan, dat een post voor onvoorziene uitgaven van f 6000 op eene begrooting met een totaal aan gewone ontvangsten en gewone uitgaven van rond drie en een half miljoen gulden voor het daarmee beoogde doel niet toereikend moet worden geacht, te minder, nu de raming der ontvangsten en uitgaven op de voorliggende begrooting den indruk vestigt dat daarin vrijwel geen reserves aanwezig zijn.

De Kroon besliste zonder verdere toelichting: dat een post voor onvoorziene uitgaven van f 6000 voor een gemeente als Maastricht te gering is te achten en zeker op f 20.000 moet worden gesteld.

Deze beslissing, die helaas niet nader is toegelicht, en die tegenover de 5 a 6 % van het bovengenoemde bijblad een percentage van nog geen 0.6 stelt, heeft dan ook alleen waarde, doordat daarmee duidelijk is uitgesproken dat voor onvoorzien geen vast percentage is aan te houden.

K.

Ontvangen boekwerken.

Tien jaar Volksraadarbeid 1918—1928.

De Secretaris van den Volksraad, de heer W. H. van Helsdingen, motiveert de verschijning van dit overzicht van den arbeid van den Volksraad gedurende de jaren 1918—1928 in zijn inleiding als het ware met de beantwoording van de volgende drie vragen: Is niet in Europa de critiek op het parlementarisme steeds wassende? Ergert het niet velen dat de Volksraad niet te veel de allures van een parlement aanneemt? En is het wel gemotiveerd van een 10-jarig bestaan reeds een „gedenboek” te doen verschijnen? De inleider constateert dat inderdaad de huidige democratische regeeringsvorm zeer velen niet bevredigt, dat de critiek een groote eenstemmigheid

vertoor
die me
richting
niet me
en de
haalt h
heid va
te weer
van He
ment”

Bij h
afgeloo
Moresco
de inst
terwijl
praktijk
secretar
geleerd
gebrach

Verve
aangeto
dat
de Reg
gevoerd
die in v
dat o
gegeven

dat b
duidelijk

Ten a
dat e

wetgevi
dat e
behoeft

dat d
en da

maatreg

De h
merkt d
dingen

vertoont en op vele punten moeilijk of niet te weerleggen is. Doch de wegen die men tracht aan te geven om tot verbetering te komen, gaan in velerlei richting uiteen en tot het gewenschte doel voert er geen. Dat de Volksraad niet meer is dan een advies-college, is na de Grondwetsherziening van 1922 en de wijziging van de I.S. in 1925 onmogelijk vol te houden. De inleider haalt hiervoor eenige uitspraken van Prof. Moresco aan. Dat de bevoegdheid van den Volksraad een andere is dan van de Staten-Generaal valt niet te weerspreken en zal nog langen tijd onvermijdelijk zijn, doch de heer van Helsdingen ziet hierin geen reden om de uitdrukking „Indisch parlement” te diskwalificeeren.

Bij het bespreken van de vraag of de arbeid van den Volksraad in de afgelopen 10 jaren heeft voldaan, wordt naast de scherpe critiek van Prof. Moresco het oordeel van Mr. Cohen Stuart aangehaald. Prof. Moresco noemt de instelling een gezonde gedachte, die echter in de wet slecht is uitgewerkt, terwijl de wet bij A. M. v. B. slecht uitgevoerd en de geheele regeling in de praktijk slecht toegepast werd. Het oordeel van Mr. Cohen Stuart, jarenlang secretaris van den Volksraad, luidt geheel anders: „De ervaring heeft voorts geleerd, dat de vorm van parlementarisme, tot dusver in Indië in praktijk gebracht, over het geheel weldadig heeft gewerkt”.

Vervolgens wordt ten aanzien van de waarde van den begrootingsarbeid aangetoond:

dat de begrootings-behandeling van bijzondere waarde is, omdat de Regeering de gelegenheid heeft de bedoelingen van de door Haar gevoerde politiek uiteen te zetten en omdat zij de behoeften leert kennen die in verschillende bevolkinggroepen leven,

dat omvangrijke debatten, waarbij veel in details wordt getreden, in de gegeven omstandigheden onvermijdelijk zijn,

dat bij de begrootingsbehandeling de mate van zelfstandigheid van Indië duidelijk aan den dag treedt.

Ten aanzien van de wetgeving zet de inleider uiteen:

dat er geen achterstand ontstaan is en mitsdien aan decentralisatie van wetgeving nog geen behoefte bestaat,

dat evenmin een grootere wetgevende taak aan de uitvoerende macht behoeft overgedragen te worden,

dat de Volksraad functionneert als rechtsbron en tot doen stimuleert, en dat — dank zij de onafhankelijkheid van de Regeering — belangrijke maatregelen niet worden achtergesteld ter wille van partijbelang.

De houding van de Regeering tegenover den Volksraad besprekende, merkt de heer van Helsdingen op, dat in de huidige staatkundige verhoudingen de Regeering volkomen gerechtigd, ja verplicht is, naar eigen over-

tuiging en op eigen verantwoordelijkheid te handelen. Zij kan en mag de verantwoordelijkheid niet op den Volksraad afwentelen, hetgeen het geval zou zijn, indien steeds de wil van den Volksraad den doorslag zou geven. Wel mag van Haar verwacht worden, dat zij volle aandacht schenkt aan de stem van den Volksraad. Aan het slot van zijn inleiding gekomen, meent de Heer van Helsdingen te hebben aangetoond, dat de Regeering niet alleen door het plechtig woord bij officiële gelegenheden, maar ook metterdaad tot het welslagen van den Volksraadarbeid het Hare heeft bijgedragen.

Na de inleiding, welke ons belangrijk genoeg leek om daarbij wat langer stil te staan, volgt het feitelijke verslag, dat verdeeld is in drie hoofdstukken t. w.: Instelling en samenstelling van den Volksraad — Bevoegdheden van den Volksraad — Beteekenis van den Volksraad, terwijl daaraan een 5-tal bijlagen is toegevoegd, nl. I Naamlijst van de leden van den Volksraad over het 10-jarig tijdvak 1918-1928, II Idem van Regeeringsgemachtigden, III Opgaaf der voornaamste onderwerpen behalve de begrotingen, welke in het tijdvak 1918-1928 werden behandeld, IV Opgaaf betreffende aangenomen amendementen en moties, alsmede betreffende verzoekschriften en schriftelijke vragen, V Literatuur-overzicht.

Wanneer wij na een betrekkelijk oppervlakkige bestudeering van het verslag een oordeel mogen uitspreken, zouden wij als onze meening willen geven dat velen, vooral degenen die niet in de gelegenheid zijn de handelingen van den Volksraad geregeld te volgen, door dit verslag in staat zullen worden gesteld zich een juister beeld van ons „Indisch parlement” te vormen. Inderdaad zal, zooals de Voorzitter van den Volksraad in zijn voorwoord opmerkt, dit verslag er toe medewerken om hun, die eerlijk en onpartijdig een oordeel over den Volksraad willen vellen, daartoe den weg te wijzen.

De door sommigen verkondigde meening, dat een dergelijk verslag niet van het Bureau van den Volksraad zelf had mogen uitgaan, deelen wij niet. Alleen dat bureau is tot een dergelijk werk, met zijn vele zakelijke gegevens, in staat. De kans dat het verslag niet objectief is, moet dan maar op den koop toe worden genomen.

K.

Officiële Mededeelingen.

Foto bezoek General Motors. Van de in de vorige aflevering opgenomen foto van het bezoek aan de N. V. „General Motors” zijn nog eenige cliché-afdrukken kosteloos beschikbaar.

Versl
krijging
landsch

Wij l
art. 5 v

De E

Voorzi

Secreta

Leden:

In de

in ons

telijk g

Het vo

schrijft

deelgen

onnoo

Zooa

baia, B

Vrijd

Zater

Het

lijke H

vak we

minuter

Aan

werden

ten kon

Aan

W. van

Verslag van de Commissie tot het afnemen van het examen 1928 ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de Locale Administratie in Nederlandsch-Indië.

Aan het Bestuur der
Vereeniging voor Locale belangen
S e m a r a n g.

Wij hebben de eer U onderstaand het verslag aan te bieden, bedoeld bij art. 5 van het Examenreglement.

De Examencommissie was op gelijke wijze als voor 1927 samengesteld, nl.

Voorzitter: Mr. K. J. Bijl, Lid van den Gewestelijken Raad van Semarang.

Secretaris: F. W. M. Kerchman, Inspecteur van Gemeente-Financiën, Semarang, bestuurslid van de Vereeniging voor Locale Belangen.

Leden: Raden Abdulkarnen, Inlandsch Onderwijzer aan een der Gemeentelijke Hollandsch-Inlandsche scholen,
A. de Bruin, Referendaris 1e klas Provincie West-Java.
F. H. C. Dalderup, Gewestelijk Accountant, Semarang.
Mr. W. de Loos, Leeraar in de Rechtswetenschappen aan de Bestuursschool te Batavia.

Mr. J. J. G. Pranger, Gemeente-Secretaris, Semarang.

In de wijze van afnemen van het examen is overeenkomstig het voorstel in ons verslag over het examen 1927 dit jaar wijziging gekomen. Het schriftelijk gedeelte is afgenomen te Batavia, Soerabaia, Bandoeng en Medan, Het voordeel van deze wijziging is geweest, dat de 3 candidaten wier schriftelijk werk, ook al hadden zij met succes aan het mondeling gedeelte deelgenomen, een bezwaar was voor het toekennen van het diploma, geen onnoodige reis naar Semarang hebben gemaakt.

Zooals reeds gezegd is, werd het schriftelijk gedeelte te Batavia, Soerabaia, Bandoeng en Medan afgenomen en wel op

Vrijdag 20 April (het leveren van een opstel 2 $\frac{1}{2}$ uur en vak *h* 3 uur)

Zaterdag 21 April: vak *g* 2 uur en vak *j* 2 uur.

Het mondeling gedeelte werd afgenomen te Semarang in de Gemeentelijke Handelsschool op Vrijdag 18 Mei van 8 uur tot 10,30 uur v.m. Per vak werd 15 minuten geëxamineerd, zoodat elke candidaat in totaal 105 minuten is geëxamineerd; na 2 vakken werd 10 minuten rust gegeven.

Aan het schriftelijk examen is door 6 candidaten deelgenomen. Hiervan werden 3 toegelaten tot het mondeling gedeelte. Een dezer candidaten kon wegens familie-omstandigheden niet aan het mondeling deelnemen.

Aan een der 2 mondeling geëxamineerde candidaten, tw. aan den heer. W. van Vianen van Soerabaia, kon het diploma worden uitgereikt.

Hieronder volgt een overzicht van de toegekende cijfers:

Vak	Hoogste cijfer	Laagste cijfer	Gemiddeld cijfer	Aantal kandidaten beneden het vereischte minimum
a.	6	4	5.3	1
b.	8	4	5.6	2
c.	9	5	7	1
d.	8	6	7	0
e.	6	4	5	1
f.	6	4	5	1
g.	7	3	5.3	3
h.	6	4	5.2	3
i.	9	4	6.5	1
j.	8	4	5.8	3

De opgaven, betrekking hebbend op het schriftelijk gedeelte van het examen, zijn als bijlage bij dit verslag afgedrukt.

Aan de door de examinatoren ingediende verslagen is het volgende ontleend. De meer algemeene opmerkingen zijn aan het slot samengevoegd.

Vakken a. Het bestuur van Provinciën, gedeelten van Provinciën, Gewesten en gedeelten van Gewesten met eigen geldmiddelen.

d. De algemeene regelingen voortgevloeid uit a en die waarvan de uitvoering aan de onder a genoemde gemeenschappen is opgedragen (vooralsnog slechts) voor zoover betrekking hebbend op Gewesten en gedeelten van Gewesten met eigen geldmiddelen, alsmede die gedeelten van Provinciën, bekend onder den naam Stadsgemeenten.

Voor deze vakken werd geëxamineerd over de volgende onderwerpen:

Welke gebiedsdeelen,

Verskil in positie van den Gouverneur en den Burgemeester,

Verordningsrecht der verschillende gebiedsdeelen - Verschillen bij Locale raden en Stadsgemeenten - Vernietigingsrecht.

Afkondiging verordeningen.

Commissie voor de Financiën en B. en W.

Hinderordonnantie.

Kiesvoorschriften.

Gezondheidszorgordonnantie.

Ijs en koolzuurhoudende dranken.

Petroleumordonnantie.

Nu
grond
De
van de
de toe

Ook
ontbee
meente
plaatse
nen. H
exame
hetgee
gemee

Vak b.
c.

Ever
gedron
die zie
voorge
litteratu

Bij
stuur"

(vak c)
onderz

b b. v
de con

Kroon,
o. m. v

parlem

Ten
meerer

Inzal
Versch

mede a

Uit a
van de

sprake

Vak g

Nu het aantal kandidaten voor het examen zoo gering was, is er weinig grond tot het maken van algemeene opmerkingen.

De examinandi gaven ook dit jaar weer blijk beter op de hoogte te zijn van de stof der d-vakken, hetgeen voor de hand ligt, daar ze gewoonlijk de toepassing dier verordeningen in de praktijk bij de hand hebben gehad.

Ook thans weer bleek, dat mondelinge lessen bezwaarlijk kunnen worden ontbeerd. Het zou dan ook toe te juichen zijn, indien Provincie en Gemeente ertoe konden komen samen te werken om althans op de hoofdplaatsen cursussen voor haar ambtenaren in het leven te roepen of te steunen. Hierdoor zou ook op den duur het mogelijk zijn de eischen op het examen te verzwaren, waardoor het diploma aan waarde zou kunnen stijgen, hetgeen niet kan nalaten, ten goede te komen aan den bezitter en aan de gemeenschap.

Vak b. het Nederlandsch-Indische Landsbestuur.

c. het Nederlandsch Rijks-, Provinciaal- en Gemeentebestuur.

Evenals het vorige jaar bleek ook thans weer, dat niet voldoende is gedrongen de noodzakelijkheid van het bestudeeren van litteratuur. Aan hen die zich voor het examen voorbereiden, kan dan ook nooit te vaak worden voorgehouden, dat zij, naast het volgen der lessen, zich steeds weer in de litteratuur hebben te verdiepen.

Bij de mondelinge examinatie in „Het Nederlandsch-Indische Landsbestuur” (vak b) en „Het Nederlandsch Rijks-, Provinciaal- en Gemeentebestuur” (vak c) werd niet alleen naar feiten gevraagd, maar daarnevens werd een onderzoek ingesteld naar het inzicht van de kandidaten. Zoo werden bij vak b b. v. besproken de positie van den Volksraad en van den Raad van Indië, de conflictenregeling, de verhouding van den Gouverneur-Generaal tot de Kroon, enz. Bij de behandeling van het Nederlandsche Rijksbestuur werden o. m. vragen gesteld met betrekking tot ministerieele verantwoordelijkheid en parlementair stelsel.

Ten aanzien van de Nederlandsche provincie werd volstaan met te informeren naar bestuursorganen en hoofdtaak.

Inzake het Nederlandsche Gemeentebestuur werd weer uitvoeriger gevraagd. Verschillende bepalingen der Gemeentewet passeerden de revue, waarbij mede aan de litteratuur dienaangaande aandacht werd geschonken.

Uit al het voorgaande moge blijken dat, naar het eenstemmig oordeel van de examencommissie, van een africhten voor het examen nimmer sprake zal kunnen zijn. Men zal moeten leeren, maar óók hebben te begrijpen.

Vak g. Kennis van locale bedrijfsbegrootingen en bedrijfsrekeningen in verband gebracht met het gewone begrootings beheer.

Ook dit jaar moest worden geconstateerd, dat op een enkele uitzondering na de kandidaten niet een zoodanig inzicht toonden in het doel en het wezen van op bedrijfsbalansen voorkomende rekeningen als redelijkerwijs van hen mocht worden verwacht.

Al wordt geen boekhoudkundige kennis verlangd in dien zin, dat zij journaalposten moeten kuunen maken e. d., de commissie meent evenwel, dat als de kandidaten een bedrijfsbalans voor zich krijgen, zij in staat moeten zijn zich een duidelijke voorstelling te maken van hetgeen op de daarop voorkomende rekeningen wordt geboekt.

Vraag 4 was voor het meerendeel der kandidaten een struikelblok.

Eene meer ernstige bestudeering der bedrijfsbegrootingen wordt den kandidaten dan ook dringend aanbevolen.

h. Praktische bekwaamheid in de locale administratie.

Over het algemeen stond het geleverde examenwerk op een iets hooger peil dan het vorig jaar. Echter bleken ook nu vele kandidaten te kort te schieten in praktische vaardigheid in redactioneele werkzaamheden. Blijkbaar meenen de examinandi voor dit examenvak te kunnen volstaan met de praktijk welke zij in hunne eigen betrekking kunnen opdoen.

Naar het oordeel der examencommissie verdient het aanbeveling, om bij de voorbereiding voor het examen ook in ruime mate kennis te nemen van den inhoud der gemeentebladen van andere locale raden. Een dergelijke studie geeft den kandidaten van zelf aanleiding tot het maken van vergelijkingen tusschen de op de verschillende secretariën gevolgde werkwijzen.

Vak j. Eenige kennis van de werkzaamheden, verbonden aan het aangaan van geldleeningen en het verwerken van geldleeningen in de locale begrooting.

Uit de ingeleverde uitwerkingen is gebleken, dat aan dit onderdeel van het examen behoorlijk aandacht was besteed, ofschoon opgemerkt moet worden, dat slechts een enkele candidaat zich niet bepaalde tot algemeenheden doch wat dieper op de zaak inging.

Wat echter zeer opviel was het gebrek aan inzicht in de verhouding tussehen de bedrijfsbegrooting en de algemeene begrooting van uitgaven en ontvangsten, terwijl ook aan de kennis van het samenstellen van begrootingswijzigingen het een en ander ontbrak.

Opstel.

Wanneer men in aanmerking neemt, dat de examinandi in de gelegenheid zijn gesteld om bij dit onderdeel van het examen den tekst der desbetreffende bepalingen te raadplegen, dan kan de keuze der onderwerpen

niet te r
behouden
te gaan.
onderwer
examenco
de op dit
zonder v
Echter we
op den R
Overige
zij eenige

Algeme
De tha
per vak k
Ook bi
mondelin
Uit het
weinig be
onderwer
van het c
stukken z
moet niet
werking v
ling gede
Ten slo
omschrijv
genoegen
ling exam

Naschri
Locale B
deel uitm
werden in

niet te moeilijk worden genoemd. Toch bleken de geleverde opstellen behoudens een enkele uitzondering niet boven het zeer middelmatige uit te gaan. Waar alle kandidaten op één na den „Raad van Ned. Indië” als onderwerp voor hun opstel hadden gekozen, trok het de aandacht der examencommissie, dat men zich veelal bepaalde tot het overschrijven van de op dit onderwerp betrekking hebbende artikelen der „Staatsinrichting”, zonder voldoende onderscheid te maken tusschen hoofd- en bijzaken. Echter werd meestal verzuimd te letten op andere wettelijke regelingen, welke op den Raad van Indië betrekking hebben, bv. de Comptabiliteitswet e. d.

Overigens gaf het werk van sommige kandidaten wel den indruk, dat zij eenige studie van dit onderwerp gemaakt hadden.

Algemeene opmerkingen.

De thans voor het mondeling examen vastgestelde tijd van 15 minuten per vak bleek voldoende te zijn.

Ook bij dit examen, vooral bij het mondeling gedeelte, is het gebrek aan mondelinge voorlichting weder duidelijk aan den dag getreden.

Uit het schriftelijk werk kan worden afgeleid, dat de kandidaten nog te weinig beseffen, dat zij om zich met kans op succes aan het examen te onderwerpen, moeten beschikken over praktische ervaring. Van een bezitter van het diploma mag geëischt worden, dat hij de geregeld voorkomende stukken zelfstandig en gaaf kan uitwerken. De praktische bekwaamheid moet niet komen *na* het verwerven van het diploma. De schriftelijke uitwerking was van 50% der kandidaten oorzaak, dat zij niet tot het mondeling gedeelte konden worden toegelaten.

Ten slotte is tijdens het examen de behoefte gebleken aan een duidelijkere omschrijving der exameneischen. De Commissie heeft daarom met genoegen bemerkt, dat eenige belangstellenden als behoorder het mondeling examen hebben bijgewoond.

S e m a r a n g, den 25 Mei 1928.

Namens de Commissie tot het afnemen van het examen 1928 ter verkrijging eener akte van bekwaamheid in de Locale Administratie in Ned.-Indië.

w.g. K. J. BIJL, Voorzitter.

w.g. F. KERCHMAN, Secretaris.

Naschrift van het Bestuur. Het was het Bestuur der Vereeniging voor Locale Belangen een groot genoegen, dat de heeren die het vorig jaar deel uitmaakten van de examencommissie, ook thans weder bereid gevonden werden in de examencommissie zitting te nemen.

Namens de Vereeniging betuigen wij den examinatoren hierbij dank voor hunne medewerking. Al heeft de uitslag misschien niet beantwoord aan hunne verwachtingen, toch zijn zij ongetwijfeld versterkt in de overtuiging dat het examen zich geleidelijk ontwikkelt. Over het algemeen stond de kennis der geëxamineerden dit jaar op iets hooger peil.

Ook aan degenen die zich belangeloos met de leiding van het schriftelijk gedeelte te Batavia, Soerabaia, Bandoeng en Medan hebben willen belasten, is de Vereeniging dank verschuldigd. Buiten verwachting had het schriftelijk gedeelte een vlot verloop.

Aan het Gemeente-bestuur van Semarang wordt dank gebracht voor het beschikbaar stellen van de Gemeentelijke Handelsschool.

Voor sommige kandidaten was het een teleurstelling dat het schriftelijk gedeelte eerder werd afgenomen dan aanvankelijk werd vastgesteld. Er was bij het voorloopig vaststellen van het tijdstip van het examen niet gerekend op kandidaten van buiten Java. Toen zich een candidaat uit Medan aanmeldde, moest tusschen het schriftelijk en het mondeling gedeelte een termijn van ongeveer 3 weken worden gesteld met het oog op het naar Semarang zenden van de schriftelijke uitwerking, het nazien daarvan en de eventueele reis van den candidaat voor het mondeling gedeelte. De Examencommissie zal zich voortaan dan ook streng aan den uiterlijken datum van inschrijving houden. De helft der kandidaten heeft zich dit jaar na den vastgestellten datum aangemeld.

Omtrent de waarde van het examen blijkt hier en daar misverstand te heerschen. Eerst na het examen 1925 is aan een splitsing in meerdere examens gedacht. Na overleg met de Vakstudiecommissie der Vereeniging van Locale ambtenaren zijn sedert 1926 de eischen van het examen iets verlicht en wordt thans geëxamineerd voor diploma B-middelbare rangen, zooals in den oproep is medegedeeld.

Het verzoek om zoo spoedig mogelijk over te gaan tot het afnemen ook van een examen voor de hoogste rangen, zal zoo spoedig mogelijk een punt van bespreking bij het Bestuur uitmaken.

Met genoegen heeft het Bestuur vernomen, dat te Soerabaia en Batavia plannen bestaan tot het oprichten van mondelinge cursussen tot opleiding van het bestaande examen B, vooral omdat de bestaande schriftelijke cursus inmiddels is opgeheven. De opheffing van dien cursus moet worden betreurd; niettemin kon het Bestuur er niet toe besluiten de exameneischen te verminderen, om daarmee dien cursus in stand te houden.

Namens het Bestuur der
Vereeniging voor Locale Belangen,
w. g. J. J. G. E. RÜCKERT, Voorzitter
w. g. M. D. de JONG, Wd. Secretaris

Maal
opgave

Vak g.

1. (en de
aangeth

2. (voor d
Vraag.

3. I ontvan
Vraag.

4. (meente
Dire
Alge
Verr
Vraag

Examen ter verkrijging eener
akte van bekwaamheid in de Locale Administratie
in Nederlandsch-Indië.

EXAMENOPGAVEN 1928

Vakken a, b, c, d of e (opstel)

beschikbare tijd $2\frac{1}{2}$ uur.

Maak een opstel over een der onderwerpen, hieronder genoemd:

opgave 1. De Raad van Nederlandsch-Indië.

„ 2. Hoe wordt een door een lokalen raad (c. q. gemeenteraad, stadsgemeenteraad, regentschapsraad of provincialen raad) vastgestelde verordening verbindend?

(N. B. Onderscheid maken tusschen belastingverordeningen, strafverordeningen en andere verordeningen).

„ 3. De bevoegdheid van den lokalen raad (c. q. gemeenteraad, stadsgemeenteraad, regentschapsraad of provincialen raad) t. a. v. het personeel in dienst van het ressort.

Vak g. Kennis van locale bedrijfsbegrotingen en bedrijfsrekeningen in verband gebracht met het gewone begrootingsbeheer.

Beschikbare tijd: 2 uur.

1. Op welke wijze is het verband geregeld tusschen de locale begrooting en de bedrijfsbegrooting en in welk stuk worden de voorschriften terzake aangetroffen?

2. Op de balans van het Waterleidingbedrijf der Gemeente X. komt voor de rekening „Gemeente X. Kapitaal”.

Vraag. Wat wordt op deze rekening geboekt en door welke oorzaken kan in het bedrag dezer rekening wijziging komen?

3. Het Electriciteitsbedrijf der Gemeente Y. heeft geen eigen kas. Alle ontvangsten en uitgaven van het bedrijf loopen over den Gemeenteontvanger.

Vraag. Op welke rekening zullen in de boeken van het bedrijf de ontvangsten en uitgaven worden geboekt?

4. Op de uitgaafzijde van de begrooting van het Pasarbedrijf der Gemeente A. zijn de posten verdeeld in de rubrieken:

Directe kosten.

Algemeene kosten.

Verrekeningen met de Gemeente.

Vraag 1. Wat wordt met deze aanduiding bedoeld?

Vraag 2. Noem eens eenige soorten van rekeningen (minstens 2) welke naar Uwe meening onder de rubriek „Verrekeningen met de Gemeente” thuis hooren. Geef van elk dier rekeningen aan, welke uitgaven daarop worden geboekt en op welke wijze het verband wordt gelegd tusschen die rekeningen en de begrooting van uitgaven en ontvangsten der Gemeente.

5. In de verordening van het Grondbedrijf der Gemeente Y. is onder meer bepaald, dat de waarde der tot het bedrijf behoorende gronden elke 5 jaar door eene commissie moet worden getaxeerd.

Zet uiteen met welk doel dit voorschrift naar Uwe meening is opgenomen.

6. Geef zoo duidelijk mogelijk voor elk der ondervolgende rekeningen, voorkomende op de door den Gemeenteraad van C. vastgestelde balanssen der Gemeentelijke bedrijven aan, het doel waarvoor die rekeningen in het leven zijn geroepen.

<i>Bedrijf</i>	<i>Benaming der rekening</i>
Waterleidingbedrijf	Debiteuren water
idem	Waarborgsommen
idem	Dubieuse debiteuren
Grondbedrijf	Zegels
idem	Gronden nog voor uitgifte beschikbaar
Autobusdienst	Onderdeelen
idem	Nog te betalen premies

Vak h. Praktische bekwaamheid in de locale administratie.

Beschikbare tijd 3 uur.

Van ondervolgende opgaven er minstens drie uit te werken :

Opgave 1. Maak een voorstel op aan den gewestelijken raad tot het ondershands verkoopen van twee nog in behoorlijken toestand verkeerende dienstautomobielen, welke overbodig zijn geworden doordat de Gewestelijke Raad in zijn laatste vergadering heeft besloten, aan verschillende ambtenaren, die tot nog toe van de dienstauto's gebruik maakten, vaste transporttoelagen toe te kennen, waardoor het aantal dienstauto's kan worden ingekrompen.

2. Een der leden van een gemeenteraad (c. q. stadsgemeenteraad) heeft een voorstel ingediend aan den raad, om een ander lid, dat sinds langer dan 14 dagen naar elders is vertrokken, uit dien hoofde van het raadslidmaatschap te ontheffen.

Maak het prae-advies op, dat door den Voorzitter (c. q. het College van Burgemeester en Wethouders) naar aanleiding van dit voorstel wordt uitgebracht aan den raad.

N. B. Artikel 12 L. R. O. c. q. artikel 13 S. G. O.

Opgave

Vak j.

De Ge
de wens
waarvan
gaan. F
heid in
voor te

Naar
a. Uite
die
de
slui
b. Aan
Uw
c. De
gele
ver
opg
het
gen

Het b
Mr. M. D
te Sem
te Soer
De c
wordt
wordt g
De l

Opgave 3. Ontwerp een verordening, regelende de samenstelling, bevoegdheid en werkwijze eener belastingcommissie, met toelichtende nota.

- „ 4. Naar aanleiding van een desbetreffende door een gemeenteraad aangenomen motie dient de Voorzitter bij dien raad een voorstel in, om zich te wenden tot de Regeering met het verzoek, over te gaan tot benoeming van een Burgemeester. (De tegenwoordige Voorzitter, Assistent-Resident, gaat binnenkort met pensioen).

Vak j. Eenige kennis van de werkzaamheden, verbonden aan het aangaan van geldleeningen en van het verwerken van geldleeningen in de locale begroting.

Beschikbare tijd: 2 uur.

De Gemeenteraad van X, sprak in zijne vergadering van 29 Juni 1927 de wenschelijkheid uit om voor den aanleg van eene bronwaterleiding, waarvan de kosten geraamd zijn op f 200.000,— eene geldleening aan te gaan. Het College noodigde daarom zijn Voorzitter uit deze aangelegenheid in overweging te nemen en den Raad uitgewerkte plannen terzake voor te leggen.

Naar aanleiding hiervan wordt gevraagd:

- a. Uiteen te zetten hoe U zich voorstelt, dat 's Raads Voorzitter zich van die opdracht zal kwijten; m.a.w. welke mogelijkheden ten aanzien van de soort der te sluiten leening hij zal overwegen; wien hij over het sluiten der leening zal raadplegen; e.d.
- b. Aan te geven welke aangelegenheden de geldleening betreffende naar Uwe meening in het leeningsbesluit moeten worden geregeld.
- c. De begrootingswijziging samen te stellen tot welke het sluiten van de geldleening aanleiding zal geven. Daarbij ware uit te gaan van de veronderstelling, dat de geldleening in haar geheel in eens zal worden opgenomen en nog in het begrootingsjaar zal worden verwerkt. Voor het Waterleidingbedrijf wordt een afzonderlijke bedrijfsbegroting opgesteld.

Het bestuur is samengesteld als volgt: J. J. G. E. Rückert Voorzitter, Batavia, Mr. M. D. de Jong, wd. Secretaris, F. W. M. Kerchman, Penningmeester, beiden te Semarang; W. J. A. C. Bins, E. J. Eggink te Batavia; G. J. Dijkerman te Soerabaia; D. Baron Mackay te Medan en R. Slamet te Semarang.

De contributie der leden bedraagt f 15,— per jaar. Over de contributie wordt halfjaarlijks beschikt, tenzij aan den Penningmeester het verzoek wordt gedaan de contributie over kortere termijnen te verdeelen.

De leden ontvangen het orgaan kosteloos.

De abonnementsprijs voor het orgaan bedraagt f 15,— per jaar, halfjaarlijks te voldoen.

Copy voor elk nummer van dit tijdschrift dat op den 1sten der maand verschijnt, wordt ingewacht uiterlijk op den 20en der voorafgaande maand, copy voor het nummer van den 16en uiterlijk op den 5en der maand.

* *

Het honorarium voor artikelen in het orgaan bedraagt voor hoofdartikelen f 5,— per bladzijde druks (gedeelten eener bladzijde naar evenredigheid) en voor correspondenties, waarbij van raadspublicaties gebruik wordt gemaakt, f 3,50 per bladzijde druks, niet medegerekend de overgenomen teksten.